National Library
Bibliothèque Nationale
8 1986
NEWSPAPER DIVISION
DIVISION DES JOURNAUX

National Library of Canada
Collection Development Branch,
395 Wellington Str. Order sect
Ottawa, Ont. K1A 0N4

Meie Elu

EESTLASTE AJALEHT PAGULUSES

Second Class Mail Registration No. 1354.

Nr. 1 (1870) 1986 | NELJAPÄEVAL, 2. JAANUARIL — THURSDAY, JANUARY 2 | XXXVII aastakäik

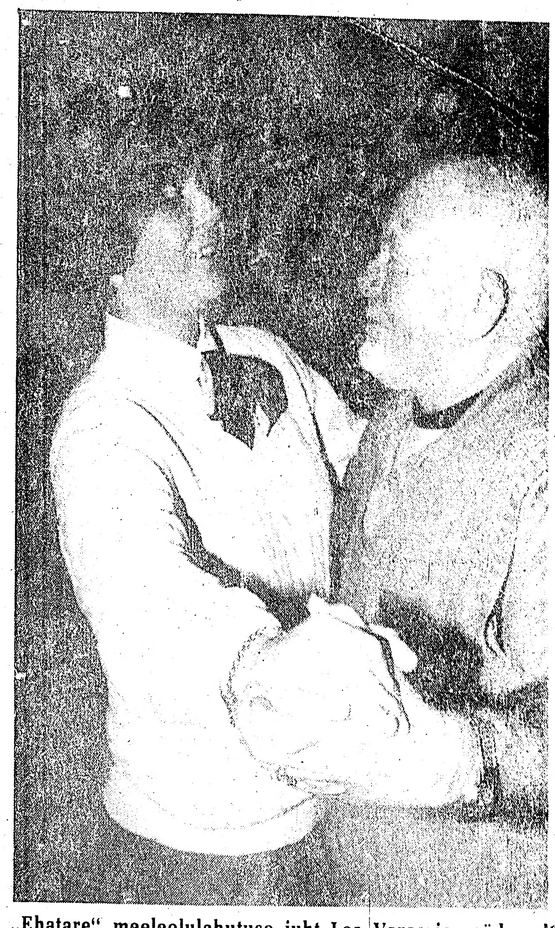

„Ehatare" meeleolulahutuse juht Lea Vares ja „südamelt noor" ehatarelane Rudolf Selimets tantsusammul „Ehatare', jõulukoosvibimisel. Fotod — Elna Kungla

„Estonia" koor ja kaasasõitjaid Toronto lennujaama ooteruumis enne lahkumist Pühale Maale.
Foto — Andres Raudsepp

„Estonia" Koor laulis Jeesuse sünnikohas

Ajal kui jõuluevangeelium kandis tuhandete palveliste mõtted kodukirikutest Jeesuse sünnikohta, laulis seal „Estonia" Koor Torontost, kes viibis reisil Pühale Maale. Koor esines Petlemmas jõululaupäeval, laulis Jeruusalemmas esimesel jõulupühal ja teisel jõulupühal Galilea järve ääres ligi 40-liikmelises koosseisus dr. Roman Toi juhatusel.

Petlemmas esinesid koorid 11-est riigist. „Estonia" koori oli nähaka tv-ekraanil Kanadas. Torontos kanal 9 andis 24. dets. õhtuses uudistesaates kava Petlemmast, näidates ja nimetades „Estonia" koori.

Jeruusalemmas oli meie lauljatel juba laiem kava ja Galilea järve ääres lauldi ulatuslikumalt eesti heliloomingut.

Esimesel jõulupühal pidas õp. Tõnis Nõmmik jumalateenistuse Jeruusalemmas.

„Estonia" koori kontsertreis Pühale Maale algas reedel, 20. dets. Koos kaasareisijatega oli grupp 50-liikmeline, neist lauljaid 38. Lennuväljal pidas õp. Tõnis Nõmmik palvuse ja koor laulis kaks laulu paljudele kuulajatele. Lend viis Saksamaa kaudu Iisraeli pealinna Tel Aviv'i ja sealt bussiga Jeruusalemma. Pärast pühi jagunes reisiseltskond osa läks ringreisile, osa sõitis teistesse riikidesse.

Petlemm oli pühade ajal tulvil palverändureid ja Reuteri teate järgi jõululaupäeval julgestas neid 350 Iisraeli sõdurit.

Esimesel jõulupühal ei olnud sõjaväelasi enam näha ja ka mitte araablaste politseid. Ka olid kadunud Iisraeli sõjaväe kontrollpunktid peidetud relvade otsimiseks. Jõuluõhtul tuhanded, kes ei mahtunud kirikusse, vaatasid kesköist jumalateenistust suurelt ekraanilt.

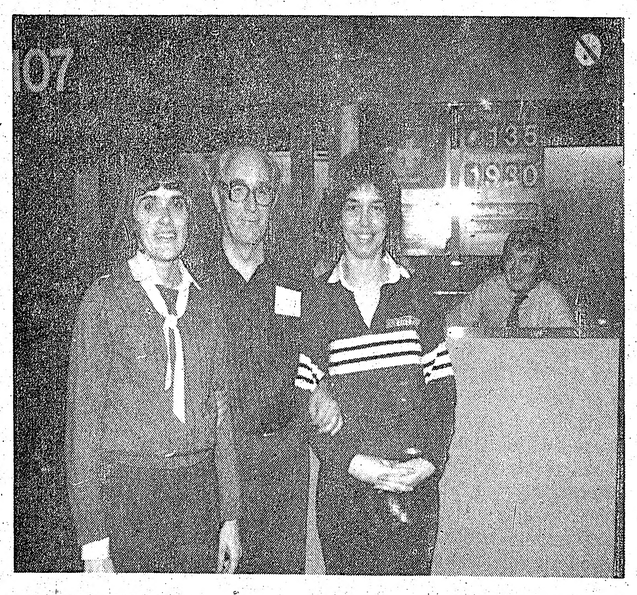

„Estonia" koori esinaine Pärja Tiislar, koorijuht dr. Roman Toi ja reisijuht Aino Lokk enne lahkumist jõulumuusika kontsertmatkale asumisel.
Foto — Andres Raudsepp

„Contrad" said lennukivastased raketid

Nigaraagua valitsusvastased üksused, kelle eesmärgiks on kukutada Moskva poolt toetatud kommunistlik valitsus, on saanud omale 20 kantavat helikopterivastast raketti. Need on ostetud rahvusvaheliselt relvaturult, Euroopa ja Kesk-Ameerika rahvaste rahaliste annetustega.

Suurima Contrate grupi „Nicaraguan Democratic Force" direktoraadi liige Aristides Sanchez märkis ajakirjanikele, et Nigaraagua kommunistlik valitsus on Contrate vastu eduga kasutanud N. Liidu soomustatud helikoptereid, kuna neil puudusid vastavad kaitserelvad helikopterite vastu võitlemiseks. Nüüd on olukord muutunud. Üks N. Liidu päritoluga helikopter on juba alla tulistatud. Aristides Sanchez eitas, et need raketid, mis osteti, oleks USA päritoluga ja ostetud CIA rahadega.

1986 on kuulutatud rahuaastaks

Ühendatud Rahvaste Organisatsiooni (ÜRO) täiskogu resolutsiooni 37/16 kohaselt, mis võeti vastu täiskogu poolt 16. novembril 1982, kuulutati aasta 1986 rahuaastaks". Eriline proklamatsioon selle kohta võeti vatu veel täiskogu poolt 24. okt. 1985.

Rahuaasta peamisteks eesmärgideks selle proklamatsiooni kohaselt on: 1. Ühiselt stimuleerida rahu mõtet ja vajadust ÜRO, tema liikmesriikide, valitsuste ja eraorganisatsioonide poolt, ülemaailmses ulatuses, kasvatuse, kultuuri, teaduse ja mass-meedia kaudu. Võimalused tuleb leida igasuguste konfliktide lahendamiseks rahulike läbirääkimiste teel.

2. ÜRO organisatsioonile tuleb anda senisest suuremat toetust, et ta võiks kindlamalt ning ef ektiivsemalt kaasa rääkida rahu säilitamisel tänapäeva maailmas.

ÜRO hakkab vääristama „Rahumedaliga" neid, kes sellel aastal kõige edukamalt töötavad rahu säilitamiseks ja „Rahukuulutaja" (Peace Messenger) embleemiga vääristatakse organisatsioone, kes edukamalt levitavad rahu mõtet maailmas.

Eriline, rahu eest võitlevate organisatsioonide konverents peetakse Genfis 20. kuni 26. jaanuarini „Together for Peace" hüüdlause all.

Oma saadiku Douglas Roche kaudu, ÜRO juures on Kanada valitsus lubanud täita sellel aastal oma kohustusi ÜRO vastu ja annetada rahu edendamiseks maailmas, $100.000 desarmeerimise konverentsile ja eraldi $10.000 „Rahvusvahelise Rahuaasta" komisjonile.

ÜRO sekretariaadi poolt on koostatud „Rahuaasta" ürituste kalender. Informatsiooni saamiseks nende ürituste kohta palutakse pöörata: Secretariat for International Year of Peace, United Nations Secretariat Room 3235. United Nations. N.Y. 10017.

Tipud kohtuvad Genfis jaanuaris

Brüsselis lõppenud NATO riikide välisministrite konverentsil, kus USA välisminister George Shultz informeeris NATO riikide välisministreid president Ronald Reagani ja N. Liidu juhi Mihhail Gorbatshovi läbirääkimiste tulemuste üksikasjadest, NATO riikide välisministrid andsid täie tunnustuse Reagani taotlustele.

Välisminister Shultz nentis, et ühest tippude kokkutulekust ei piisa kokkuleppele jõudmiseks suurvõimude vahel delikaatse kokkuleppe saavutamiseks tuumrelvade vähendamise alal. Et lahenduse leidmisele lähemale jõuda, selleks kohtuvad Ronald Reagan ja Mihhail Gorbatshov uuesti Genfis 16. jaanuaril.

Teiseks oli Brüsselis arutlusel vajadus NATO riikide esindajate uueks kokkutulekuks. Kanada välisministri Joe Clarki ettepanekul otsustati see kokkutulek korraldada Halifaxis 29. ja 30. mail 1986. Ühtlasi andis Kanada välisminister lubaduse suurendada Kanada sõjalisi jõude Euroopas 1200 mehe võrra, et kõvendada NATO sõjalisi jõude.

Välisminister Shultz avaldas Brüsselis kahjatsust, et Uus-Meremaa valitsus on keelanud tulla oma sadamatesse laevadel, mis kannavad tuumarelvi. See võrdub sõjalise liidulepingu ülesütlemisele USA, Austraalia ja Uus-Meremaa vahel. Sellest tuleb teha USA-l vastavad järeldused.

Võimalik arstide streik on ebapopulaarne

Ontario arstide ühing kavandab streiki, et sundida valitsust loobuma oma valimiskampaania lubadusest, lõpetada arstide „extra billing" patsientidelt. See on kõrgema tasu võtmist kui valitsuse normid ette näevad.

Ontario „Medical Reform Group" esindaja dr. Michael Rachlis on ajakirjanikele seletanud, et Ontario Medical Assosiation (OMA) on valinud vale aja streifi korraldamiseks. See ei saa olla täielik, sest hädavajalisest abist arstid ei saa ära ütelda ja teiseks teostavad Ontario valitsuse poolt haiguskindlustuse alusel ettenähtud normidest kõrgema tasu võtmist ainult 12% arstidest. Valijaskonnale „extra billing" ei meeldinud ja valijaskond toetas liberaale ning NDP'd, kes lubasid selle kaotada. Arstidel oleks dr. Racheli arvates õigem pidada oma esindajate kaudu nõu valitsuse esindajatega tasunormide suurendamiseks, kui see peaks hädavajaline olema.

Hea uudis aastavahetusel

„Ehatare" vabastati kinnisvaramaksust, elanike tasu ei tõsteta

Koos paljude jõulu tervitustega saabus Eesti Abistamiskomiteele Kanadas Scarborough linnavalitsuselt, et „Ehatare" on vabastatud kinnisvaramaksust, mis oli $80.000 käesoleval aastal ja järgmisel aastal oleks olnud $90.000. Kinnisvaramaksust vabanemine on väärtuslik kink „Ehatarele", Eesti Abistamiskomiteele ja tunnustus eesti ühiskonna saavutustele. Maksust vabastamise taotlemine oli pingutav ja võttis üle kolme aasta aega. Asjaajamisel olid suured teened EAK juhatuse liikmel advokaat Enn Kuusknel ja aupeakonsul Ilmar Heinsool.

Oktoobris Eesti Abistamiskomitee otsustas tõsta elanike tasu jaanuarist $20,00 võtta, arvestades majandamiskulude tõusu toidu, vee, elektri, ööötasude ja kinnisvaramaksude arvel. Abistamiskomitee healmeelel teatab nüüd, et „Ehatare" elanikel ei tule elamiskulude tõusu. Varem tehtud otsus on nüüd muudetud.

Enne jõulu toimus „Ehatare" ja EAK juhatusliikmete koosolek „Ehatare" toidustajatega, kus käsitleti toidu parandamise küsimusi eeloleval aastal.

Uue aastal läheb „Ehatare" ja EAK raamatupidamine moodsale ja ajakohasele süsteemile. On tellitud IBM raal (computer). Uue süsteemi rakendamist juhib selle ala eriteadlane Toivo Kõhelik, C.A. Süsteemi muutmise põhjuseks on valitsusvõimude suurenenud aruannete nõudmine „Ehatare" opereerimise ja elanike maksude ning toetuste kohta.

EAK on suuri summasid andnud „Ehatare" majandamiseks ning paljude aitamiseks, kes ei ole täieliku

(Järg lhk. 3)

„Ehatare" teenistujad ja juhtkond. Ees, vasakult — Meeri Väänänen, Maija Vihela, Meinhard Vabasalu, Ester Mandra, Raija Sifo ja Elna Kungla. Tagareas — Alfred Sepa, Aino Summa, Jaan Soots, Judy Christoforou, Olev Tralla ja Lea Vares. All — „Ehatare" elanikke jõulukoosviibimisel vasakult — dr. August Mae, Saima Kokko, August Laanvere, August Pärna ja Robert Talve. (Veel pilte lhk.4)
Foto — Elna Kungla

UUENDAGE „MEIE ELU" TELLIMINE UUEKS AASTAKS.

„MEIE ELU" — „OUR LIFE" — Estonian Weekly
Published by Estonian Publishing Co. Toronto Ltd., Estonian House,958 Broadview Ave., Toronto, Ont. Canada, M4K 2R6
Tel. 466-0951

Toimetajad: H. Rebane ja S. Veidenbaum. Toimetaja New Yorgis B. Parming, 473 Luhmann Dr., New Milford, N.J.,USA. Tel. (201) 262-0773.

„Meie Elu" väljaandjaks on Eesti Kirjastus Kanadas. Asut. A. Weileri algatusel 1950.

„Meie Elu" toimetus ja talitus Eesti Majas, 958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6 Canada — Tel. 466-0951

„MEIE ELU" kontor avatud kuulutuste ja tellimiste vastuvõtmiseks: Esmasp., kolmap. ja reedel kl. 9 hm. — 5 p.l. Alates okt. 15. teisip. ja neljap. kl. 9 hm. — 8 õhtul. Laupäeviti avatud kl. 9 hm. — 1 p.l.

„MEIE ELU" tellimishinnad: Kanadas 1 a. $43.00, 6 k. $24.00, 3 k. $15.00. USA-sse 1 a. $47.00, 6 k. $25.00, 3 k. $16.00. Ülemeremaadesse 1 a. $52.00, 6 k. $28.00, 3 k. $18.00. Kiripostilisa: Kanadas 1 a. $28.50, 6 k. $14.25, 3 k. $7.00. USA-sse 1 a. $33.00, 6 k. $16.50, 3 k. $8.00. Õhupostilisa ülemeremaadesse: 1 a. $62.00, 6 k. $31.00, 3 k. $15.50.

Üksiknumber — 75¢

Kuulutushinnad: 1 toll ühel veerul — esiküljel $6.00, tekstis $5.00.

Uus aasta, uued tuuled

Päike tõuseb küll idast. Kuid ka tormituuled puhuvad idast. Kui ilmastikuline tsükkel end pöörab puhuma idast, siis tavaliselt tuleb pika-ajaline, külm vihm, mis varjutab päikest.

Lõppenud kalendriaasta valmistas nähtavasti idatuuli ette ja uus aasta on neid tuuli vallandamas. Kodumaalt ei taheta meilt midagi vähemat kui raha. Sest kellegi poolt kusagil on tuldud mõttele, et „rikas", läänemaailmas asuv eesti pagulaskond on võimeline ei millekski vähemaks, kui ühe hoobiga üles ehitama sõjamõllus põlenud Eesti Rahva Muuseumi Raadil. Väliseestlasil tuleks vaid rahad kokku panna ja summad üle anda mõnele soome ettevõttele, kes muuseumi üles ehitaks.

Kahjuks ei ole meie siin päris kursis, mis mõtted ja kõnelused liiguvad Rootsis ja kes selliseid idatuuli on asunud vallandama. Pühade post tõi äratõmbe ühest trükisest artikliga, millele on alla kirjutanud majandusteadlane Eduard Pòom, kes kirjutab muuseas: Eelnenu alusel tahaks allakirjutanu kokkuvõtlikult rõhutada, et ERM-i taastamise aktsioon, nagu seda avalikkusele serveerib Imant Rebane, pole majanduslikult põhjendatud ega õigustatud. Selle Kremli poolt lansseeritud koloniaalpoliitilise mahinatsiooni strateegiliseks eesmärgiks on Eesti Rahva Muuseumi lõpliku likvideerimise juudasüü veeretamine väliseestlaskonnale.

Samas trükises on ka Imant Rebase järelsõna Balti Instituudi nimel, kus ta soosib EPL veergude avamist, et selgitada sellise rahvusliku korjanduse läbiviimist: „Arvestades Esto-pidude majanduslikke läbikäike ja pidudel osalejate individuaalseid kulutusi,oleks see väliseestlastele naljaasi läbi viia".

Siinpool Atlandi ulatust loodame aga, et selliseks korjanduseks ei ole Rootsi eestlaste poolt veel sammu astutud. Põhjuseid selliseks hoiakuks on mitmeid. 1) Väliseestlased elavad küll majanduslikult rahuldavat elu, kuid nad ei ole kaugeltki suutnud ajakohastada oma ühiskondlikke vajadusi. 2) Vaevalt kodumaalt poliitilisel põhjusel lahkunud pagulaskond läänes soovib oma veeringutega Nõukogude Eestis üles ehitada „sisult sotsialistlikku ja vormilt rahvuslikku" kultuuri, punalipu all. Vaevalt ERM oleks valmis oma vardasse tõmbama meie sini-must-valget rahvuslippu, näiteks.

Poliitilised naivistid, kus nad ka ei asuks, peaksid teadma, et ERM-i hoonet võidakse küll üles ehitada, selle hoone sisu ja funktsiooni dikteerib siiski punane partei Kremliga eesotsas. Eesti rahval on kahju, et ERM koos oma varadega hävis sõjatules. Kuid eesti rahvas peaks teadlik olema, et ühte sotsialistlikku monstrumit ei hakka meie, ei ERM,ega mingi muu nime all kellelegi ehitama.

Tahaksime küsida, mis põhjus on poliitilistel naivistidel arvata,et eesti rahvas välismaadel on ajaga nii pehmeks tehtud, et peaksime oma kogutud veeringuid sotsialistlikule kodumale saatma? Et eesti pagulane laulupidudel käib ja oma sugulasi toetab, on hoopis midagi muud kui sotsialistliku ühiskonna ülesehitamine. Ed. Poom oma artiklis küsib täiesti õigustatult, miks nõukogud rõõvmajanduse korras oma institutsioone ei taasta ? Sest eesti rahvas annab kodumaal oma maksimaalse jõupanuse toodanguks, millest üks osa võiks ka ERM hoone ehitamiseks minna.

Kuid möödunud aastatest paistab ka teisi rahakogujaid kodumaa heaks. Näiteks on kuulda olnud ettepanekuid raha koguda stipendiumiteks kodumaa üliõpilastele välismaadel õppimiseks. Sarnased rahapakkujad ei märgi päris teadlikult, et kuigi meie läänes annaksime stipendiume, siis omati määrab võim kodumaal, kellele stipendium antakse. Eesõigus on alati punasel parteil ja selle jüngritel.

Kuid veelgi halvem on — punane riigivõim käsutab oma koolitatud spetse töökohtadel, kus neid N. Liidus vajatakse. See võrduks jälle sellele, et läänest saavutanud stipendiumid töötavad Nõukogude Liidu kasuks. Meie ei tea jälle, milliseid ideesid kasutatakse ja kust neid suunatakse poliitiliste naivistide või koostöötajate hulka, et need spekuleerides rahvahulkade omapoolsele naiivsusele siin tulemusi saavutaks.

Peatumata antud küsimuse juures seekord pikemalt, konstateerime ainult: on puhumas külmad idapoolsed tuuled ja meie peame neid alati silmas pidama.

V.

Uus UPPER BEACHES KONDOMIINIUM eestlastele
3736 ST. CLAIR AVE. EAST
JUBA 14 KORTERIT MÜÜDUD EESTLASTELE
6 korruseline, 36 moodsat ja mahukat korterit saadaval veel eelmüügi hindadega. Büroo avatud igal laupäeval ja pühapäeval kl. 1-5 p.l. või kokkuleppel hel. 444-6405, 444-2897, 266-5019.

ODAVMÜÜGIL
E. Rüga
„GRAAFIK JA MAALIJA"
HIND $5.00
Müügil „MEIE ELU" talituses
958 Broadview Ave. Toronto, Ont. M4K 2R6

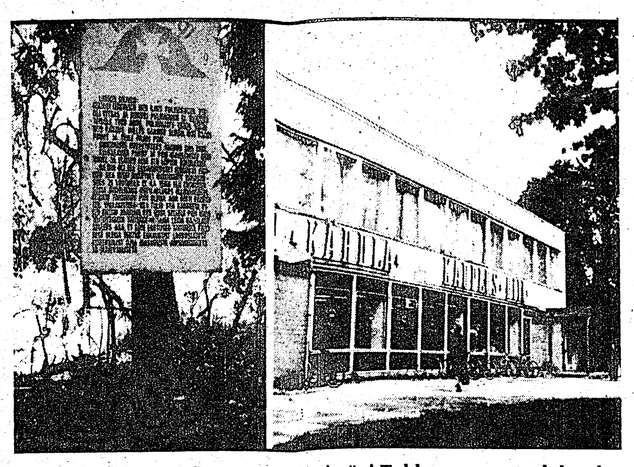

Tänapäeva Hiiumaalt. Vasakul Ristimägi Tahkuna maanteel, kus legendi järgi kaks pulmarongi veriselt kokku põrkusid ja kuhu teekäijad vana kombe järgi ase tavad okstest risti; paremal Kärdla kauplus „Hiiu".

Meri ja „propusk" eraldavad Hiiumaa mandrist

Kui hiidlased vanasti tegid nalja, et nende kodusaar on nagu omaette riik ja tegid vahet hiidlase ja eestlase vahel, siis tänapäeval on naljast saanud sellevõrra tõsiasi, et okupatsioonivõim on Hiiumaa ja hiidlased suvatsenud eraldada mandrist omamoodi „piiriga".

Hiiumaale pääseb tänapäeval vaid erilubadega, mida ka hoolega kontrollitakse laevaliiklusel Haapsalu välissadamast Rohukülast Heltermaale, millisele liinile Moskva parteiplaanis lubatakse aastal 2000 muretseda moodsad parvlaevad, kuigi alles äsja olukord paranes uue ja senisest suurema parve käimapanemisega, mis on hädavajalik saare ja mandrivahelisiks transportideks eriti kaupade poolel, mida veetakse autodel.

„Propuski" Hiiumaale saab mandri elanik hiidlase vastava kutse esitamisel, need aga, kus on hiiu sünnipäraga, võivad saada korduvaid külastuslubasid. Sellegipoolest olevat praegu Hiiumaal ka suvitajaid, „nurihiidlasi", nagu neid kohapeal nimetatakse. Parteimeestel on ju „datšasid". Laevale pääsemisel nõutakse veel kainust.

RESTAUREERIMINE

Mis puutub Hiiumaasse üldiselt, siis selgub, et seal kavatsetakse teostada restaureerimisi laokile jäänud ajaloolistes ehitustes.

Üks selliseid objekte olevat Pühalepa luteri kirik, millest saavat tõenäoliselt muuseum-kontsertsaal.

Muuseumiks tehtavat ka Reigi pastoraat. Sinna paigutavat koduloo-muuseum, mis praegu on Kassari „antvärkide maja" kitsastes ruumides.

See hiidlaste oma minevikku kirjeldav muuseum näitab talukultuuri mitmesuguseid esemeid, tööriistu, elamukultuuri jne. Omaaegset talu on säilitatud Soera talumuuseumis hiidlaste endi algatusel. Soera talu-hoone on ehitatud 150 aastat tagasi põikpalkidest.

Restaureerijate baasiks on Suuremõisa lossitallmeistri maja, mis on nendele elamiseks korda seatud.

Muuseumiks on tehtud ka helilooja Rudolf Tobiase sünnimaja Käinas, kuhu on kogutud fotosid, perekonna raamatuvara, klaver ja orel (Tobiase suguvõsa pidas Käina kiriku köstriametit).

Kärdla linn oma ainulaadsete loomulike arteesiakaevudega (kui pannakse toru maapinda, siis hakkab vesi ilma ühegi pumbata voolama . . .) olevat üks objekte, mida kavatsetakse võtta miljöökaitse alla, mida hiidlased ise taotlevad.

Looduskaitse ala on Salinõmme ümber laidudel ja Salinõmmel asuvas kaitseala keskuses on alaline Hiiusaart tutvustav näitus, kus on olemas fotod, salvestatud loodushääled — (linnud) jne. Salinõmmelt on nähtavad Saarnaki- ja Hani-katsilaiud, mis on andnud nende elanikele vastavad perekonnanimed.

Nagu välismaal käinud hiidlased on jutustanud, püüavad hiidlased alal hoida kodusaare ilmet ja näiteks pole sinna ehitatud kõrghooneid. Teed on paremas korras kui mandril ja näit. Kärdlas on elanikkond ise läbi viinud puhastusaktsioone, istutanud puid ja põõsaid, korraldanud võistlusi prügikasti disaineritele . . .

Saare eraldamine okupatsioonivõimu poolt on teataval määral aidanud saare ja saarerahva omapära säilitamisele.

Kiri Saksamaalt

Liiklusprobleemid

GEISLINGEN („Meie Elu" kaatööliselt) — Võrreldes Kanadaga väikses 248.000 ruutkm. Liiduvabariigis liigub teedel ümmarguselt 30 miljonit mootorsõidukit. Juba rohkem kui aasta on olnud kõne all sõidukiiruse piiramine autostraadadel. Katsena seati sisse teatud autostraada lõikudes tempo 100 km tunnis. Politsei andmeil pidasid sellest kinni ainult 25 protsenti autosõitjatest. Et Saksamaal ainsa riigina Euroopas on autostraadel „vaba sõit vabadele kodanikele", „tinutavad" paljud nii palju kui masin võtab. Tulemuseks on õhu saastamine ja surmaga lõppevad autoõnnetused. Liigne sõidukiirus ja ülisageli ka alkohol on surmavate autoõnnetuste peamisteks põhjusteks.

Pärast katsetamist autostraada lõikudes,tegid eksperdid kindlaks, et tempo 100 km tunnis vähendab astas õhku paiskavad süsinikoksüüdi „ainult" 35.000 tonni. Et seda hulka peeti nagu tühiseks, otsustas valitsus säilitada senise sõidukiiruse, ehkki on teada, et see kiirendab metsade surèmist ja maksab aastas üle tuhande inimelu.

Lubatud alkoholihulk autosõitja veres on 1,3 promilli. Nüüd on kõne all selle normi vähendamine 0,8-le; on aga kindel, et selle vastu protesteerivad õllevabrikandid ja kõrtsipidajad. Täpselt samuti kui sõidukiiruse piiramise vastu kõikvõimas autotööstus.

Autojuhiloa saab siin 18-aastaselt. Aga noored autojuhid põhjustavad protsentuaalselt kõige enam autoõnnetusi oma kogematuse kui ka noorusliku kergemeelsuse tõttu. Alates tulevast suvest seatakse sisse ajutine sõiduluba. Kui noor autasõitja kahe aasta jooksul põhjustab õnnetusi või eksib liiklusmäruste vastu, võetakse sõiduluba ära.Süüdlasel tuleb kursus korrata, mis ei ole odav.

Ka raugad, kes õieti ei näe, kuule ega reageeri, põhjustavad suhteliselt palju õnnetusi. Nüüd on kavas seada sisse nägemistest üle 60 a. vanadele autojuhtidele. Selle tulemus on küsitav, sest paljud, eriti naised, ei kanna edevuse tõttu prille.

Teoreetiliselt võivad siin ka 100-aastased autot juhtida. Vanusepiiri ei ole. Ainult mõned üksikud vanad on vabatahtlikult juhiloa andnud. Nendest kirjutavad ajalehed peaaegu nagu seitsmendast maailmaimest.

MUSTAD SHERIFFID VALLANDATI

Müncheni allmaaraudteel sõitjatele hakkasid viimase 13-ne aasta jooksul silma martiaalse välimusega mustas univormis noored mehed, raske püstol, käerauad ja taskulamp vööl. Need karates treenitud täpsukütid olid erapolitseinikud, keda valis välja, koolitas ja treenis Carl Wiedmann. Rahvakeeles nimetati neid mustadeks sheriffideks. See erapolitseinike üksus rajati 1972. aastal pärast atentaati Iisraeli olümpiameeskonnale. Nende ülesandeks oli muu hulgas kaitsta ka reisijate julgeolekut allmaaraudteel. Juba lühikese ajaga puhastasid mustad sheriffid allmaaraudteejaamad valgustkartvast elemendist nagu narkootikud, hulgused ja päevavargad. Tulemuseks oli see, et Müncheni allmaaraudtee on praegu üheks ohutumaks paigaks kogu linnas.

Nüüd aga nurisesid linnanõukogus sotsid ja roheliséd, et mustad sheriffid on liiga resoluutsed ja brutaalsed ning hirmutavat oma välimusega rahulikke kodanikke (!). Pärast pikemaid vaielusi otsustas linnanõukogu mustad sheriffid vallandada. Asemele tulevad linnavahid hundikoertega. Linnale läks see erapolitsei maksma 1,5 miljonit marka aastas. Linnavahtide palgaks tuleb aga kuus korda rohkem välja anda. Edasi on küsitav, kas puuduliku väljaõppega ja relvastamata linnavahid suudavad garanteerida sõitjate julgeoleku allmaaraudteel nii nagu seda tegid mustad sheriffid.

-kk

Teised lehed

Selge sõna ja julge jutt

MCKENZIE PORTER, Toronto Sun, 18/9/85:

. . . läänemaade poliitikute pühalik koor laulab Pretooriale põlastuslaulu, ise piiludes häälte järele massidelt, mis on televisiooni poolt mõjutatud. Keskmine läänlane vaatab televisiooni 5 tundi päevas, kus lõpmatuseni näidatakse erandlikke ja ühekülgseid pilte valgete despootsusest, mis sunnivad vaatajaid uskuma, et Lõuna-Aafrika Vabariik on põrgulikus korralageduses... Tõepoolest aga 90% segadusi toimub mustade linnaosades, kommunistlike agitaatorite juhtimisel. 99% mõrvatuist on mustad, kes on tapetud teiste mustade poolt. Üksikud valged ohvrid on kas mustade linnade külastajad või politseinikud...

. . . Metsikud neegri-masside juhid, kes on makstud Moskvast, õhutavad musti terroriaktidele — osutades ühele või teisele, kesk- või kõrgema sissetuleku-grupi mustale, nagu advokaadid, arstid, kaupmehed, õpetajad — hüüdega — Tapa! Tapa neid, nemad töötavad koos valgetega! Ja mustad, kellele on õpetatud, et valged on kõiges süüdi, satuvad hasarti ja tapavad, sageli väga barbaarselt...

. . . Olukord, mida kommunistid tahavad, on korralagedus kogu riigi ulatuses, mis saaks sissejuhatuseks poliitilise võimu ülevõtmiseks, et suruda kõik kodanikud fashistliku rusika alla, mis on muutnud Aafrika neegrid põhjapoolsetes riikides — näljaseiks, kodutuiks ja kaltsakateks...

. . . Apartheid on ainult mässu osaline põhjus...

ERIC MARGOLIS, Toronto Sun, 11/7/85:

. . . Miks annab Ottawa viis miljon dollarit Lõuna-Aafrika Vabariigi mustadele? Mitte valgetele, pruunidele, kollastele — pane tähele: just mustadele. Kas kanadalaste enamus tõeliselt tahab maksta kõrgemaid makse sellesuguse põlvenõkutava liberalismi nimel? On see tee, et riigi puudujääke vähendada?

. . . Samal ajal kui Ottawa nõuab, et me lõpetaks saatanliku Lõuna-Aafrika Vabariigiga kaubavahetuse, Ottàwa õhutab kaubavahetust Nõukogude Liiduga, Hiinaga, Ida-Euroopa riikidega, kõigi mustade riikidega Aafrikas, mitmete Lähis-Ida riikidega, nagu Iraak ja Süüria, kus inimõigused on olematud. Lõuna-Aafrika Vabariigi seadused on karmid, kuid seal neid on, seal on kohtuid ja seal on õigeksmõistmisi (toodagu seesuguseid näiteid Moskvast!)...

. . . Ottawa fanaatiline rünnak Lõuna-Aafrika Vabariigi vastu on igati võlts, sest maailmas on palju riike, kus kodanike olukord on võrdlematult halvem kui seal. Lõuna-Aafrika Vabariigis on mustade elustandard kõrgeim üle kogu mandri. Atakeerida kontsentreeritult Lõuna-Aafrika vabariiki ja ignoreerida palju hullemaid olukordi mujal riikides — näitab moraalitsemist, kui mingit riski pole!

. . . Ja muuseas, keda J. Clark mõtleb, kui ta ütleb — Lõuna-Aafrika mustad? On need Oxhosad, Sothod, Zulud, Hottentotid, Bushmenid indiaanid, värvilised — või just igaüks, kes pole valge?

See on Ottawa enese väike APARTHEID!

BARBARA AMIEL, Toronto Sun

. . . kahjuks on võimata kohut mõista 40 aastat tagasi toimitud kuritegude üle Kanada õigusnormide järele...

. . . minu arvates on äsjasel exnatside jahil vastik ja ebameeldiv põhjus — see on petteks, et vältida tegelemast tõeliste tänapäeva metslastega...

. . . natsid on eilsepäeva metslased, metslased muidugi, kuid nüüd impotentsed. Tänapäevane ähvardus korralikkusele, õigusele, vabadusele ja kõigele sellele, mida inimkond hindab — tuleb praegustelt totalitaarrežiimidelt, mis valitsevad poolt maailma. Need on tõelised ebainimlikkuse keskused, mitte kontsentratsioonilaagri muuseumid, mis on vaid ajaloolised mälestusväärtused. Need on tõelised piinamise keskused, kus ihu ja hing metslaste poolt murtakse — nälja, droogide ja kohutava Siberi kliima abil. Need on põrguliku piinamise ja kirjeldamatu inimväärikuse hävitamise kolded...

Kuid meie valitsus vaikib. Sügav vaikus on ka juutide ühiskonnas, ainult nõuded laiemate 'inimõiguste' järele... Meie prokurör ja teised vastava ala inimesed, ei nõua aktsiooni KGB leitnantide vastu Ottawas või Sovieti saatkonna koosseisu vastu, kes on ilmselt kaasategevad, kui mitte otseselt osalised piinamistes selles põrgus, mis on Gulag... Nad hoopis jahivad vanakesi, jõuetuid tudikesi, vanu natse, et neid hävitada... Selleks kulutatakse raha, kujundatakse komiteid jne,— milleks?'

Et seadust väänata, see'p see on! Ei saa olla õiglast kohtuprotsessi ühe natsi üle, kelle sõjakuriteod on aegunud 40 ja rohkem aastaid...

Ma nõuan prokurõri, õigusministri, opositsioonijuhi, tsiviilõiguste ühingute ja asjahuviliste kodanike seletusi — miks nad võitlevad ammu hävitatud natsi-režiimiga, kuid on soojad ja leplikud jõledate despootide vastu? Meie maal on inimesi, kes leiavad, et seesugune kahepaiksus on põlg usväärne ja häbistav...

PATRICK BUCHANAN, Human Events, 19/1/85:

. . . Iisrael on küsinud Reagani valitsuselt seekord kahekordistatud välisabi — kuni 5000 või 6000 dollarit iga perekonna kohta Iisraelis... Iisraeli riik on oma eelarvet vähendanud 400 miljoni võrra (kuid uus abi oleks 4,2 biljonit ehk 12 korda rohkem!!)...

. . . Meie riigi (USA) huvides ja samuti Iisraeli huvides oleks, kui Ühendriigid ütleks — ei. Iisrael on kohutavas ja aina süvenevas majanduslikus kriisis, elades ülejõu ja üle oma võimaluste. Iisraeli valitsus pole kriisi lahendanud ja Ühendriigid ei tee sõbrale head, kui jagab talle uusi biljoneid, mis Iisraeli kohtumist oma šaatusega — ainult pikendab... Kriisi põhjused on teada — sõda 1967.a. Liibanoni invasioon 1982 ja hilisem okupatsioon. Need olid pidev varade kurnamine, Iisraeli sõjamasin kulutas 25% kogu rahvuslikust tulust, neli korda rohkem kui Ühendriikidel...

Kuid peapõhjus Iisraeli ekonoomilises kriisis on — sotsialism.

Sealne riigi majanduse kontroll ja vahelesegamine on kujutlematu. Taksid tõusevad kiiresti ja on nüüd 60% piirides. Iga asi, majutamisest kuni põllupidamiseni, oleneb võimul olevast poliitilisest parteist. Toidust bensiinini — iga produkt näib olevat

(Järg lk. 3)

LUGEJA KIRJUTAB

„Meie Elu" avaldab meelsasti oma lugejate mõtteavaldusi — ka neid mis ei ühtu ajalehe seisukohtadega. Palume kirjutada kokkuvõtlikult ja lisada oma nimi ja aadress. Toimetus jätab endale õiguse lugejate kirju redigeerida ja lühendada ning mittesobivuse korral jätta avaldamata.

Püha öö riim

Öö ja laas . . . rahu ääreni täis.
Lumi sätendab maas.
Ilutuledes kuuse käis.
Jõulud tulnud on taas.

Kolm hommikumaa tarka
kõrbe teel.
Ajaohtudest ahelas samm.
Nad kiuste tulevad
tänagi veel.
Rännukepis kui viimane ramm.

Helendab iidne täht – sama,
mis teed valgustab Betlema.
Sõimes Jumala lapse ees ema –
tulid karjased kummardama,
imelisest armust haaratud.
Targad suudlesid Püha maad.

°

Kõht tühi ja näoke rõõmutum . .
siinsamas kodutuil lastel°
On's neile Jõuluevangeelium
kui kipitav südame astel?

(Vt. Tor. Star, neljap. 5. dets./85)

LEHOLA VANEM

Itaallaste ühiskond Torontos on muutumas

Itaalia päritoluga torontolased on muutumas eneseteadlikumaks kui nende hariduslik tase laseks eeldada. Nende edasipääs kõrgematele ametikohtadele pole veel võrreldav anglosaksidega, kuid paraneb. Itaallasi on 15% Toronto elanikkonnast (ca 300.000). Ühiselt hääletades nad on viinud valitsustesse oma rahvuskaaslasi. Neil on 2 ministrit Ontario valitsuses.

1981. a. rahvaloenduse kohaselt 39% itaallastest lõpetas keskkooli ja 7% ülikooli. Inglaste seas keskkooli lõpetajaid oli 66% ja ülikooli lõpetajaid 17%. Samas vahekorras on nad inglastest taga juhtivatel töökohtadel.

„MEIE ELU" ESINDAJA MONTREALIS

KARL UTSAL

5875 Cavendish Blvd. Apt. 801
Montreal, P.Q. H4W 2X9
Tel. (514) 488-6228

Selge sõna . . .

(Algus lhk. 2)

toetatud, palgad kohendatud inflatsiooni järgi, samuti hoiuste tulud. Valitsus lihtsalt trükib 'seekleid', et rahvuslikku võlga katta. Iisraeli rahaväärtus on Argentiina peesoga — maailma kõige madalamaid...

. . . Ameerika abi Iisraelile peab lõpetatama ja riik peab püüdma seisma omal jalgel, vastakuti reaalsusega. Maailma ainuke, vabadele inimestele sobiv, ekonoomne süsteem on vaba ettevõtlikkus... Pole meie ega Iisraeli huvides teha see rahvas majanduslikult olenevaks, kolooniaks. Pole kellegi huvides jätkata elujõuetut sotsiaalset süsteemi...

. . . Reagan valiti teistkordselt neljaks aastaks. Tal on veel võimalus kohendada Ameerika-Iisraeli suhteid tervemale ja realistlikule alusele...

V. MINNESTE JR., Mõtted
Thoughts, märts 1963:

. . . Millega seletada seda, et karilooma instinkti järele käimist tänapäeval nimetatakse liberaalsuseks — ka meie hulgas?

Seda saab seletada vaid vaba inimese puudumisega.

See inimene, kes omas kodus suudab kõike võimalikku tema ümber kritiseerida, kuid kes kritiseeritavate seltskonnas manab esile mesimagusa näo, ei ole vaba inimene, vaid ori. See inimene, kes orjaaegset silmakirjatsemist härra ees ka vabas ühiskonnas viisakuseks nimetab, ei tea mis tähendab vabadus. See inimene, kes kriitikas vaid halvustamist näeb, ei ole suuteline vabana elama. Selle inimese koht, kes ainult vägisõnade abil suudab kritiseerida, ei ole nende hulgas, kes on suutnud luua vaba läänemaise ühiskonna — vaatamata kõigile omi pahedele.

Need, kes ei suuda uskuda, et ka poliitikute hulgas leidub inimesi, kes tõepoolest õiguse eest võitlevad, on samal tasemel kommunistliku parteiga — ka nemad usuvad vaid jõu, pettuse ja vale poliitikasse. Need, kes haridust peavad tarkuse allikaks, on samal tasemel inimestega, kes rahas näevad ülimat eesmärki. Need, kes moraali mahatallamist nimetavad intellektuaalseks ja akadeemiliseks vabaduseks, edendavad vaba maailma kadu. Need, kes teod seavad ideedest kõrgemale, ei ole kunagi mõistnud, et tegudel ilma ideedeta puudub see kindel alus, mis loomaliku inimese muudab vabaks — ja INIMESEKS. Need, kes kõnesid peavad selleks, et tagajärgi saavutada, surmavad vaba vaimu. Need, kes veendumuse tagajärjel rääkijail käsevad suu pidada, on vaba ühiskonna mõrvarid. Neid on meil liiga palju.

Need, kes iseendisse on julgenud vaadelda, on vabad inimesed. Need, kes ka autoriteetide arvamusile lisavad isikliku lõppotsuse, teavad mida tähendab sõna 'vaba'. Need, kes keelduvad naeratamast ja kätt ulatamast, kui see tähendab silmakirjatsemist, on inimesed, kellel on väärtus. Need, kes keelduvad valetamast, kuj see oleks 'reaalselt kasulik', hoiavad vaba maailma langemast. Need, kes tunnevad nii iseenda kui üksikisiku tähtsust ja väärtust, on vabad...

EDWARD AYENSU, Ghana bioloog, Toronto Star, 14/8/85:

. . . Paljudel juhtudel on Läänemaade toiduabi Aafrika riikidele — halb! Eriti kahjulik on see kohalikule põllumajandusele, sest varsti tekib põlluharijatel püüdlikkuse ja eneseusu kadu. Mugav olenevus, rippuvus muidusaamise tõttu. Kohalikud valitsused püüavad neid vigu parandada, et tõstavad põllusaaduste hindu, j.m. Kuid lahked annetajad pumpavad aina rohkem ja rohkem toiduaineid juurde...

Kui kõik andjad-rahvad ja andjadriigid asuks seisundile, et toiduaineid jagada ainult näljahädalistele, kuid puudustkannatajatele riikidele anda võimalusi põllupidamise ja tööstuslikuks arenemiseks — siis see oleks sajandi parim abistamise plaan.

JAAK AKKER, Teataja, 24/8/85:

. . . Kõige üllatavam seoses sellega (vabadusristlemine) on aga see ülenärvilisus, mida Eesti praeguse ajutise valitsuse ülemad ja alamad Moskvas näitasid...

. . . Et Eesti vabadusvõitluses lätlased on asendamatud, on selline iseenesest-mõistetav tõde, mille puhul ainult eestlane võib olla nii tobe, et ta sellest aru ei saa...

H. RIGA

Laupäeval, 14. detsembril toimunud Eesti Üliõpilaste Seltsi ja Eesti Naisüliõpilaste Seltsi ühisel jõulukoosviibimisel Tartu College'is oli arvukalt lapsi. Foto — Oskar Haamer

Vancouveri elurõõmsate pensionäride jõulupuu

VANCOUVER (M.E.) — Nii nagu mitmel pool Kanadas, on ka siin Pensionäride Ühing väga aktiivne. Pikkade aastate vältel seltskondlikus tegevuses on meie pensionäridele omaseks saanud üks väga oluline seltskonna tegevuse aspekt — nimelt pidevus. Vaatamata haigustele, halvale ilmale või muidu takistustele, käiakse koos pidevalt ja korrapäraselt ning võetakse osa igast üritusest aktiivselt ja elujaatavalt.

Nii oli ka Vancouveri Pensionäride Ühingu jõulupuul „Eesti Kodu" pensionäridest tulvil. Jõulupuu oli tulede ehtes ja laval ootas jagamist kaks suurt kinkepakkide hunnikut. Jõulupuu koosviibimise avas Ühingu elurõõmus esinaine Siiri Kalbus, kes on Läänerannikul tuntud hea kiriku organistina juba aastaid. Kaugemates keskustes tuntakse teda küll rohkem Siiri Muna nime all. (Ta lesestus ja abiellus uuesti). Tervitades lühidalt Ühingu liikmeid ja nende sõpru, andis ta ka edasi rapordi Vancouveri hilisemast sündmusest — jõulupuude näitusest Expo maa-alal, kuhu oli toodud sadu jõulupuusid, millised olid ehitud mitme rahvuse poolt nende kombe kohaselt. Nende hulgas oli olnud ka väike jõulupuu, mille ees oli nimesilt „Estonia". Selle oli ta toonud sinna, ja kunstnik Ene Falkenberg oli selle eesti traditsiooni kohaselt ehtinud pränikute, õunte, käbide, hõbepaberi ribade ja valgete küünaldega. Seda jõulupuud võis näha ka „Eesti Kodu" all-ruumides, kus see oli uuesti üles sätitud. Pikema kõnega esines õpetaja Thomas Vaga, selgitades legendite abil jõululapse isiklikku olemust kõikidele. „Jõulud muudavad inimeses meeleolu, sest jõuludes on imelik jõud, soojus ja heldus ning armastus, millega Jumal meile läheneb. Jõululaps on tulnud kõikidele, ka neile, kes Jumalat ei usu. Jumal muutub jõulude ajal. Ta tuli lapsena maa peale." Pärast kõnele järgnenud palvet lauldi ühislaul „Üks roosike on tõusnud", Siiri Kalbuse klaveri saatel. Veel esitasid luuletusi Ivi Valgre ja Liisa Kann. Ja siis tuli jõuluvana (Alec Kalbus). Ta ütles, et on tulnud kaugelt kodumaalt ja kaasa toonud ka rõõmusõnumi — kodumaal, poliitika kõrvale jättes, pühitsetakse jõulusid nii nagu vanasti vabal heal ajal. Tuuakse jõuluõhtul tuppa jõulukuusk, käiakse saunas ja kirikus, süüakse jõuluroogasid ja lauldakse jõululaule! Kingid jagatud — abilistega Richard Sukmit ja Lydia Tuulit — siirduti all-ruumidesse, kus ootas ees rikkalikult kaetud jõululaud. Õp. Vaga ütles söögipalve ja lauldi jõululaule ja lasti toit hästi maitsta.

200 LIIGET

Vesteldes Ühingu esinaise Siiri Kalbusega selgus, et kogu aasta on olnud tegevusrikas ja elav. Koos on käidud iga kahe nädala tagant ja kooskäimistel on tavaliselt peetud ka loenguid. Kõnelenud aasta vältel on järgmised: Luise Kibuvits, Alex Saarjärv, Almeta Westenberger, Alec Kalbus, Elmar Tallermo, Ivi Valgre, Herbert Schmuul, Helmi Tutti ja dr. Hilja Hansson. Suvekuudel koosviibimisi ei peetud. Selle asemel korraldati väljasõite Harrison Hot Spring'i ja Minter aeda ning Lynden'i laadale ja Bellinghami. Samuti korraldati päevasõit Vancouverisse. Väljasõidust osavõtjaid oli 40-50 vahel. Suvise tegevuse kõrgpunktiks osutus „Lõbus laupäev Mäeotsa", mida sisustas Havaii motiiv. Saabujaid tervitati lei kaela panemisega ja valiti ka kuninganna (Linda Suurkask) ja näitsikud (Hilda Jõesalu ja Valja Lepik). Kroonimist toimetas kuningas Kamekamehe (Richard Sukmit). Osalejad kandsid Havaii muumuu'sid ja kirjusid särke. Toetust on saadud New Horizonilt, mille abil on korraldatud varematel aastatel maalimisõpetust ja nüüd juba kaks aastat prantsuse keele õppimist. Õpetajaks on gümnaasiumis õpetaja kutsega õpetaja Marje Suurkask nooremast põlvkonnast. Tulevaks aastaks tahetakse New Horizoni toetusega muretseda audio-video tarbed, et nautida filme nii enda senisest tegevusest, mida pidevalt on filminud Vic Remmelg, kui ka vaadata üüritud filme.

Vancouveri Pensionäride Ühingul on ligi 200 liiget. Juhatusse kuuluvad: Siiri Kalbus — esinaine, Richard Sukmit, Lydia Tuulit, Ellen Sacks, Almeta Westenberger, Oskar Lepik ja Alec Kalbus — liikmed.

V.J.

Koostöö ülemaailmses ulatuses

STOCKHOLM — ERN juhatus kuulas ära peasekretäri Arvo Hormi ülevaate külastustest, kontaktidest ja kohtumistest eesti ja balti organisatsioonide esindajatena USA Ida, Lõuna- ja Läänerannikul. Ülemaailmse Eesti Kesknõukogu seisukohaks on endiselt, et Eesti Komitee Organisatsioonide Liidu liitumine Kesknõukoguga eeldab kokkulepet Rootsis Rootsi Eestlaste Esindusega. Läti ja Leedu keskorganisatsioonid USA-s, samuti rida eesti organisatsioone USA-s leiab aga, et ülemaailmse eesti keskuse valimisehitamisega nüüd enam ei tohi venitada. Kui nn. etableeritud vanad organisatsioonid sellega hakkama ei saa, tuleb need balti maailmakeskorganisatsioonis asendada eesti noorte ülemaailmse keskusega, mis teatavasti loodi Vabadusristlemise ajal.

Rida organisatsioonide juhtivaid isikuid USA-s avaldasid ka soovi, et koostööküsimuste arutamiseks tuleks kokku tulla mõnes Euroopa keskuses juba 1968.a. kevadel. Sellist soovi on avaldatud ka Kanadast ja Saksamaalt. Sellise kokkutuleku ettevalmistamiseks töötab praegu eritoimkond.

ERN esimees Mihkel Mathiesen informeeris ka ERN juhatust ühise koostöödeklaratsiooni kavandist, mis tuleks alla kirjutamisele kõigi eesti kesksete organisatsioonide poolt Rootsis. See on praegu arutlusel keskorganisatsioonides ja tuleb otsustamisele ERN järgmisel juhatuse koosolekul.

Deschenes'i komisjoni tegevusaega pikendati

Kohtunik Jules Deschenes'i palvel pikendas Kanada valitsus tema sõjakurjategijate selgitamise komisjoni tegevust 6 kuu võrra, et anda komisjoni esimehele aega saata oma liikmeid täiendavate andmete saamiseks sõjakurjategijate tegevuse kohta viide riiki, kaasa arvatud N. Liit. NDP parlamendis Ernie Epp'i arvates valitsus tegi õige otsuse, vaatamata et kõik rahvusgrupid Ida-Euroopa päritoluga loevad komisjoni esindate saatmist N. Liitu valesammuks, põhjusel et kohtunik Deschenes ei saada oma esindajaid sinna otsima andmeid isikute kohta, kes seal sõjakurjategusid korda saatsid kohaliku rahva kallal (N. Liidu valitsuse agendid, politseinikud, kohtunikud, kommunistliku partei liikmed, sabotöörid ja hävituspataljonide liikmed) vaid nende kohalike rahvaste elanike seast, kes N. Liidu käsilasi kinni püüdsid, valvasid ja saksa okupatsioonivõimu esindajatele üle andsid karistamiseks.

A.N.

Parlamendiliikmete soodustusi kärbitakse

Eriline komisjon Ottawas pidas soovitavaks lõpetada parlamendiliikmete eriline soodustus, saata ilma margita kirju maksumaksjate kulul oma piirkonna valijatele. See teeks kokkuhoidu $14 miljonit aastas. Selle rahaga võiks hakata katma postivalitsuse puudujääki, mis on üle $200 miljoni.

Parlamendiliikmete priveleegiks on saata oma valijaskonnale ja sõpradele kuni 2000 jõulukaarti ja 3 erilist trükist aastas oma valijaskonnale, ülevaate andmiseks oma tegevuse kohta parlamendis.

Detsembrikuus parlamendiliikmed saatsid välja margita 8 miljonit jõulukaarti ja novembris 4 miljonit trükist. Suurema arvu saatis välja energiaminister Pat Carney. Ta saatis oma valijaskonnale 70.000 trükist.

Jõululaulud Toronto raekojas

Eelmiste aastate eeskujul toimus 15. dets. Toronto raekojas Community Folk Art Council of Metropolitan Toronto korraldusel „Christmas Songs From Many Nations" — jõululaulude esitamine paljude rahvusgruppide poolt, algusega kl. 2 p.; igale grupile oli ette nähtud 15 min. oma eeskava esitamiseks.

Toronto Eesti Segakoor eestlaste esindajana kandis Asta Ballstadt'i juhatusel ette neli laulu: R. Toi — „Jõuluvalgus", M. Miido — „Jõuluööl", R. Toi — „Õnnis jõuluöö" ja K.A. Hermani — „Üle maailmade", saades publiku sooja vastuvõtu osaliseks.

Peale eestlaste, kes esinesid esimestena programmis, võtsid esinemisest osa kroaadid oma kirikukooriga, ungarlaste „Kodaly" koor, grupp Wales'i lauljaid „Devi Singers" nime all, „Celtique" muusikaline grupp, saksa meeskoor „Harfentoene", ukrainlased kolme grupiga (Kalyna ukraina tütarlaste koor, ukraina noorte bandura kool ja St. Vladimir katedraari koor ja instrumentalistid) ning 2-1/2 tunnise eeskava, „ankrumeestena" leedu meeskoor „Aras".

Vaatamata vähesele eel-reklaamile oli kohal pidevalt umbes paarsada pealtkuulajat, kes näisid nautivat pakutavat jõulumuusikat.

Teadustajana tegutses Harry Brown, üldtuntud, „talkshow"-de moderaator ja linnapea esindajana oli kohal linna-nõunik Fred Beavis.

„Ehatare" . . .

(Algus esiküljel)

maksu tasumise võimelised. Uus olukord võimaldab veel suuremat abivajajate aitamist, olgu see siis „Ehatares" või mujal eesti ühiskonnas. 1985. aastal toetussummad EAK-le olid suuremad kui eelmistel aastatel.

Aastavahetusel EAK avaldab suurimat tänu nendele, kes oma majandusliku toetuse on EAK kaudu andnud eesti ühiskonna aitamiseks. EAK juhatus ja president Alfred Sepa soovivad kõigile kaasmaalastele õnnelikku uut aastat 1986.

Hamiltonis alustab jälle tegevust vanemgaidide salk

Pühapäeval, 8. detsembril toimus Hamiltonis küünlavalge advent-jumalateenistus ja koguduse jõulupuu. Küünlavalge teenistus on saanud ilusaks traditsiooniks ja selle kombe Hamiltonis algatasid gaidid-skaudid aastaid tagasi metsajõulupuu asendamiseks ja seda on jätkatud tänapäevani. Kirikus oli tublisti rohkem palvelisi kui tavaliselt ja jumalateenistust kaunistasid lauluga Helletajad Olaf Kopvillemi juhatusel kandes ette kaks pala, „Jõulutäht" (saksa jõululaul, sõnad Ivar Rammolt) ja A. Maasalo „Jõulukellad". Altariteenistusele aitasid kaasa leerinoored, Kristina Laurimaa, Thomas Laurimaa, Linda Ploom ja Tiia Ploom, lugedes pühakirja ja palveid.

Kuna kirikus viibis ka palju väikelapsi, siis oli õpetaja jutlus lühike aga päevakohane, rääkides Jeesuse tulemisest ja tema vastuvõtmisest. Orelil Eva Rammo.

Pärast jumalateenistust koguneti kiriku allruumi, kus oli koguduse naisringi poolt korraldatud jõulupuu. Algul istuti kohvilauas, lastes hea maitsta verivorstidel ja kohvil, kuni saabus, pärast ühislaulu, jõuluvana (E. Kink'i kehastuses). Noortperet oli üle ootuste hulgaliselt (21), nii et jõulutaadil võttis tubli tunni, enne kui kõik kingid olid välja jagatud ja salmid-laulud kuulatud. Kõige tublimaks esinejaks jõuluvanale oli väike Tiiu Nõmmik, lauldes Linda Ploomi klaverisaatel „Ma tulen taevast ülevalt". Kuigi jõuluvanal oli tegemist palju, oli tema viimaseks lahkumissooviks, et tuleva aasta jõuludeks oleks noorte pere vähemalt kolmekordne.

Kolmapäeval, 11. detsembril pidas Hamiltoni Eesti Skaudisõprade Selts oma korralise aastapeakoosoleku. Halva ilma tõtu oli osavõtt väga tagasihoidlik, kuid koosolek peeti siiski ära. Koosolekut juhatas H. Toomsalu ja protokollis I. Tamm. Aruanded kinnitati ilma parandusteta ja ka valimised viidi läbi. Juhatus jäi ametisse endises koosseisus, esimees — Härnald Toomsalu, abiesimees — Maks Suit, sekretär — Regina Toomsalu, laekur — Valdur Aasa ja varahoidja — Johannes Ester. Revisjonikomisjoni kuuluvad Liisa Lind, Siina Pertens ja Ingrid Tamm. Tegevuskavas on ette nähtud „pannkoogi" õhtu ja jätkamine E.V. aastapäeva korraldamisele kaasaaitamine ja samuti Hamiltoni skautluse 35-aastase tegevusjuubeli märkimisele kaasaaitamine. Rõõmustava uudisena kuuldi, et Hamiltonis alustab jällegi tegevust vanemgaidide salk ja loodame, et mõne aasta pärast võib „Kungla" gaidilipkond Hamiltonis jällegi täie jõu ja hooga tegutseda.

AJAKIRI Triinu

ÕIENDUS

„MEIE ELU" kalendris „TRIINU" kuulutuses tellimise hindades on tulnud eksitus. Palume muuta õigeteks hindadeks (4 numbrit): USA US$ 12.00, Kanadas $12.00, Austraalias Aust.$ 12.00, Inglismaal £6.00, Rootsis Kr. 75.00. Teised maad US$ 12.00.

Tellimised saata: „TRIINU", 50 Old Kingston Rd. 4 - 201, Scarborough, Ont. M1E 4Y1.

RAAMATUD NOORTELE:

AO VAKS
„LÕKKERAAMAT"
Hind $3.60

EUGENIA OJASOO
„NII MÄNGISIME MEIE"
Hind $7.00

Postiteel tellides lisandub raamatu hinnale saatekulu.

Müügil „MEIE ELU talituses"
958 Broadview Ave. Toronto. Ont. M4K 2R6

Kui Teie olete 60-71 aastat vana ja kui Te soovite oma RRSP-d pidevaks sissetulekuks muuta, võin Teid aidata asutuse leidmisega, mis pakub Teile kõrgeimat sissetulekut.

TARVO TOOMES
495-6805
ehk 968-1444
MONEYSTRAT Inc.
187 Gerrard St. E. Toronto

Torontos viibisid aastavahetusel Tiina ja Colin Bowler. Tiina on kujur August Vommi tütre-tütar, endine Tiina Kai Järve. Ontario pulmapidu toimus 21. detsembril Eesti Maja kohvikus. Koos oli palju Kanadalasi ja Eestlasi. Noorpaar kavatseb esialgu Vancouverisse edasi jääda.

Keemia dr. Henno Keskküla koos abikaasaga Austinist USA-st külastas Stockholmis elavat ema Elsa Keskkülat.

Insener Peep Truus Tumbast koos abikaasaga külastasid tütart Kaarit USA-s, kes õpib Rotary stipendiaadina Valdosta Ülikoolis Georgias.

Annele Koolmeister ja Stefan Claeson Älvsjöst Rootsis laulatati Lassa kirikus.

Dr. Peter Randmaa ja haiglaõde Maria Puusepp, mõlemad Gävlest, laulatati Böna kabelis Rootsis.

Olev Mäehans ja Eva Oskarsson kihlusid S:t Anna saarestikus.

Maie Vahtramäe ja Lars Zetterström Tyresölt laulatati Tyresö kirikus Rootsis.

Karl Ojala ja Elisabeth Soini Skogasist laulatati Rootsi suursaatkonnas Pariisis.

Hilda Veiksaar ja Annika Danielsson Osthammarist laulatati Forsmarki kirikus, Rootsis.

Tiiu Kristina Kask-Kajak lõpetas Torontos York'i ülikooli psühholoogia alal saavutades ka pedagoogilise kraadi.

Irma Reinomägi lõpetas Indianas USA-s Valparaiso ülikooli õigusteaduse alal doktorikraadiga.

Tiina Karelson lõpetas Minneapolises Minnesota ülikooli inglise keele ja ajakirjanduse alal.

Märt Kristian Talbak ja Anne Isabella Hörhammar laulatati Häverö kirikus Roslagenis Rootsis.

Peeter Rebane ja Ann Anderson kihlusid Nordkosteris Rootsis.

Muusikaõpetaja Elmar Rajaloo tähistas 11. juulil Sydneys oma 80. sünnipäeva.

Sirje Kurgvel lõpetas Webster University St. Louisis USA-s magistrikraadiga.

Liis Truuvert lõpetas McMasteri ülikooli Kanadas magistrikraadiga antropoloogia alal.

Alar Sang ja Birgitta Nilsson abiellusid Varbergis, Rootsis.

Mag. Enn Saluveer tähistas Inglismaal oma 75. sünnipäeva.

Kadri Kristina Teär lõpetas Karolina Instituudi noorima arstina oma kursusel. Ta asus tööle Bollnäsi haiglasse, Rootsis.

Jüri Soomägi Göteborgist tegutseb poole aasta jooksul New Yorgis fotoassistendina.

Tomas Roovete ja Ylva Axell laulatati Tyresö kirikus Stockholmi lähedal.

Vancouveri kiri

„Taevarong", jõululaevad ja eesti lapsed

Vaevalt sai Bentall platsile toodud tohutu suur jõulukuusk süüdatud kooride, solistide ja kõnede saatel, kui Vancouveri elanikkond võis üle elada väga tähtsa ja vajaliku ajaloolise sündmuse. Nimelt avati uus „Taevarong" (SkyTrain), mille ametlikuks nimeks on ALRT.

Taevarong on uus Vancouveri kiirtransport, mis liigub ühel rööpal ja on täielikult automaatiseeritud — töötab kompuuterite korraldusel. Sõidutee pikkus on 21,4 km ja sõit kestab koos jaamade peatustega 27 minutit. Esialgu sai valmis vahemaa Waterfront'ist New Westminster'ini. Jaamu on 15, neist kaks (Burrard ja Granville) maa all. Rööpad jooksevad maa pea, kuid maanteedest ja orgudest üleviivad rööpad on kõrgete postide otsa ehitatud sildadel ja neid sildu on üsna palju, sellest ka nimi „Taevarong". Kogu projekt läks maksma (senini) $854 miljonit ja ehitus võttis aega viis aastat. Kuna siin oli valitsus maksma pannud äärmiselt tugeva kokkuhoiupoliitika, mille tagajärjel tekkis siin tohutult suur tööpuudus, siis oli ka selle projektiga ühenduses väga vähe tööliste rahutusi ja kogu ehituse ajal kaotati ainult üks tööpäev.

„Taevarong" avati pidulikult kolmapäeval, 11. detsembril tohutu suure rahvamassi osavõtul. Avas Briti Columbia peaminister Bill Bennett. Külaliste hulgas oli ka Ontario peaminister David Peterson. Suure au osaliseks sai praegune transpordiminister Grace McCarthy, kes muide oli ka provintsi kokkuhoiupoliitika autor. Projekti tegelikuks ideeandjaks oli endine haridusminister Bill van der Zalm, keda mingipärast avamisele ei kutsu tud. Kuid ajakirjandus tegi selle „vea" heaks ja korraldas van der Zalmile päev hiljem soolosõidu, kus isegi kaameramehed ei puudunud.

Loomulikult on B.C. elanikkond uue projekti üle üliõnnelik ja juubeldamine kestab. Tehakse tasuta proovisõite, millest rahvamassid koolidega rõõmsalt osa võtavad ja kiidavad „Taevarongilt" nähtud ilusaid vaateid. Tegelikult läbib „Taevarong" ka Vancouveri vaesemaid linnaosi Lõuna-Burnabys ja New Westministeris, kus silm näha võib vaeste inimeste viletsaid majakesi, lagunenud ja kasimata aedu ning rohkelt korrastamata vabrikute ümbrusi. Kuid, kui sõita mõlgutades viisi „Ma tõstan silmad üles mägede poole", siis tõepoolest võib näha palju ilusat.

Suurt rõõmu ja ülevat meeleolu tekitasid ka õhtul lahes liikuvad jõululaevad, mis on üleni ehitud värviliste jõulutuledega. Lauldakse jõululaule, juuakse kohvi ja nauditakse linna tulemerre uppuvat siluetti.

TÄIENDUSKOOLI JÕULUPUU

Sellises meeliülendavas õhkkonnas peeti ka Vancouveri Eesti Seltsi Täienduskooli laste jõulupuu, mis leidis aset Eesti Kodu aulas laupäeval, 14. dets. kell 6 õhtul. Kogunenud oli seekord hoopis noorem eestlaste pere koos tibatillukeste ja vanavanematega. Lapsed olid pidulikult riietatud ja enamus kooli õpilastest kandis nägusaid rahvarõivaid.

Õhtu avas VES-i esimees Enno Lepnurm. Õpetaja Thomas Vaga kõneles jõulu evangeeliumile üles ehitatud ja lastele kohandatud teemal lühidalt ja pidas palve. Lauldi ühislaul „Ma tulen taevast ülevalt". Selle järele tulid lavale VES-i noor 19-liikmeline segakoor, kelle hulgas oli vaid üksikuid hallipäised. Koori saatis klaveril Thomas Kirves, kes on ühtlasi ka koori juhataja. Esitati „Oh jõulupuu", „Helise kellad", „Kallis jõululaps" ja „Hõiska rahvas, rõõmusta!" Neile järgnes Täienduskooli poolt pantomiimi stiilis esitatud jutt „Jõuludest eesti talus", millesse oli põimitud ettevalmistused jõulu eel, laste ringmängud, laulud, ilulugemised, pillimängud, jõulukuuse ehtimine ja lõpuks jõuluvana vitsakimbuga ja, mustas ülikonnas. Kaastegevad olid kõik Täienduskooli õpilased.

Kahjuks olid lapsed oma osad ette valmistanud väga hästi ja puudusid need loomulikud laste „segiminekud", mis üldiselt on eriti nauditavad, kuigi mitte lastele. Laulud oli kõikidel selged ja hea diktsioon tegi kuulajale palju rõõmu. Eriti nauditav oli kuulata kolme pillimängijat — Arthur-Lemm ja Tiia Kitching (viiulitel), ning Melissa Harding (kontrabassil). Ja lõpuks tuli jõuluvana (Alar Suurkask). Lõppsõna ütles Enno Lepnurm. Kooli juhatajaks on Marje Suurkask.

V.J.

18. detsembril toimus „Ehatares" abiliste, elanikkude ja teenistujate ühine jõulukoosviibimine. EAK poolt oli osavõtjatele lõunaeine, abistajatele lilled ja shokolaadikarp. Hiljem alumisel korrusel kõikide ühine koosviibimine jõululaulude veini ja juustuga. Pildidl „Ehatare" iganädalased abilised. Istuvad — Malle Jomm, Malle Kalm, Koidu Konze, Malle Pihl. Tagumises reas — dr. Helga Ast, Oldi Põder, Richard Lindstrom, leida Lindstrom, August Tuvikene, Salme Tuvikene, Oskar Haamer ja Kosntantin Oidla. Foto — Elna Kungla

Peetri koguduse naisring koos õpetajaga tõid „Ehatare" elanikele pühandeks küpsiseid ja lilli. Pildil ehatarelane Valter Kerm, õeabiline Anita Timmelman, õpetaja Edgar Heinsoo ja Selma Kolk koguduse naisringist. Foto — Elna Kungla

„Ehatare" ja EAK loterii tuli ületas eelmised aastad „Ehatare" elanikud ja abilised olid valmistanud rikkaliku võileibade ja küpsistelaua. Pildil, vasakult külaline Aleksander Luga, abiline „Eesti Kodust" Oldi Põder, külaline Ester Vares. „Ehatare" hoolsad perenaised Vaike Purga, Ada Avi, Helmi Hõbelaid ja Helmi Poua.
Foto — Elna Kungla

Advent kontsert-jumalateenistus Peetri kirikus

Rahvarohke koguduse ja pühapäevakooli jõulupuu

Kolmas Kristuse tulemise püha adventjumalateenistus, mis toimus Toronto Peetri kirikus pühapäeval, 15. detsembril oli kirikulisi haaravnii segakoori „Cantate Domino" esinemise kui ka organist Roman Toi orelisoolode tõttu. Pärast jumalateenistust siirdus suurem osa kirikulisi alla saali, kus leidis aset koguduse ja pühapäevakooli jõulupuu, mille kavas olid laste ettekanded, ühislaulud ja jõuluvana külaskäik.

Pärast dr. R. Toi poolt esitatud avamängu orelil rivistus altariesisele astmestikule segakoor „Cantate Domino" 45-liikmelises koosseisus. Koor laulis R. Toi juhatusel rahvaste jõululaule, esitades esimese etteaste sarjas laulud „Oh Petlem", „Nüüd Kristus sündinud", „Üks ingel laulis" ja „Jälle kõlab jõulukell".

Jumalateenistuse sõnalises osas olid tegevad praost Andres Taul ja õpetaja Edgar Heinsoo. A. Taulilt oli lühike jõulujutt pühapäevakooli õpilastele ja teenistuse algliturgia, kuna E. Heinsoo pidas jutluse ja ütles kirikupalve.

Õpetaja E. Heinsoo jutluse aluseks oli pühakiri Pauluse kirjast efeslastele (5:15 - 20). Jutluse sisuks oli muusika ja laulu tähtsus nii usulises kui ka ilmalikus elus ning küsimus advendipüha puhul: kuidas meie saame Jumala andide ja õnnistuse osaliseks. Alljärgnevalt esitame mõned tsitaadid õpetaja Heinsoo jutlusest. Oleme osa rahvast, kes pika ja raske ajaloo vältel on säilitanud Jumala poolt antud suure ande – laulda, laulda rõõmuhetkil ja ka siis, kui kurbus kõige sügavaim. Juba igivanal ajal eesti ema ninutas lapsi magama lauluga, lauluga saatis karjane karja rohumaadele ja lauluhelide saatel marssis eesti sõdur lahingurindele. Laulust ammutab eestlane rahvuslikku sädet isegi okupeeritud Eestis. Oleme tänulikud „Cantate Domino" koorile ja tema juhile, kelle lipukirjaks on laulda Jehoovale uut laulu. Kaunis laul kisub meid välja igapäevasest argielust ja ka oma südameis süvendame sidet Jumalaga. Martin Luter ütles: „Muusika on Jumala ilusaim ja meeldivaim and. Ta on saatana vaenlane, kelle läbi peletatakse eemale kurje mõtteid ja kiusatusi. Muusika on ülim kunstidest . . .". Advendi ajal iga kristlane otsib, ootab ja loodab leida kinnitust sellele, mida ristiusk Jeesuse läbi meile lubab ja pakub. Jumal annab meile armu ja pakub kaitset ja Jumal aitab meid ka kõigis eluraskusis . . . Aga, mida võiksime meie Jeesusele vastu pakkuda? Ükskõik, kas oleme noored või vanad, me ei saa teha advendi ajal midagi paremat ja inimlikumat kui kiita ja tänada Jumalat oma hinge sügavusest tuleva palve ja lauluga."

„Cantate Domino" oma teises etteastes esitas kaks populaarset eesti jõululaulu — M. Miido „Jõuluööl" ja A. Läte „Miks nii hilja". R. Toi mängis orelil palveks ikestatud Eesti eest „Su üle Jumal valvaku" ja veel vahepaladena norra rahvalaulu „Hing hõiska jõuluõnnest sa" ning fantaasia teemal „Miks nii hilja".

JÕULUKOOSVIIBIMINE

Jõulukoosviibimise avas lühida tervitusega õpetaja E. Heinsoo. Järgnes programm lastelt, mille kokku seadis ja juhatas Margit Viia. Avanumbrina esitati põimik, milles laste laulud ja deklamatsioonid vaheldusid pühakirja lugemisega Tarmo Kassi poolt. Põimik lõppes lauluga „Püha öö" nii laste kui ka publiku laulduna.

Vahepeal perenaised pakkusid kohvi ja maitsvaid suupisteid ning siis jätkus vaheldusrikas eeskava. Esitati koori ja soololaule ning jõulumeeleolulisi palu klaveril ja viiulil. Soolo osades olid tegevad Martin Lillakas, Kersti ja Aili Kuutan, Leena Roos, Trina Läte, Shawna Deggero ja teised. Margit Viia ja Marlene Kuutan toetasid noorte ettekandeid klaverisaatega.

Palju elevust tekitas jõuluvana saabumine, kelle nimi jäi „saladuseks", kui üks suurem poiss „kahtlustas", et jõuluvana riietesse olevat „peidetud" T. Kass. Jõuluvanal jätkus kingitusi kõigile. Nende vastuvõtmisel kõlasid jälle deklamatsioonid, laulud ja muusikalised palad.

Koguduse nõukogu esimees Andres Tork tänas pühapäevakooli ja leerieelsete grupi õpetajaid (Maimu Käärmann, Adelaide Kriisa, Anne Kriisa, Margit Viia, Tarvo Kass ja Inge Tork) andes neile tähutäheks ümbrikud. Kohvilaua korraldajaid perenaisi tänati elava aplausiga. Jõuluvana kostitas kingitustega ka pühapäevakooli õpetajaid ja koguduse vaimulikke. Hubast jõulukoosviibimist lõpetades E. Heinsoo tänas jõuluvana ning lõpetas oma sõvavõtu lootuses, et järgmiseks jõulukoosviibimiseks oleks laste arv kahekordistunud.

JOHN E. SOOSAR, C.A.
Chartered Accountant
Suite 1802, 181 University Ave., Toronto, Ontario, M5H 3M7
Tel. 864-0099

KÜLLAKUTSE

Sõitkem Austraalia Eesti Päevadele detsembris 1986

Austraalia Eesti Päevad toimuvad tavaliselt iga kolme aasta tagant kordamööda Sydneys, Melbourne'is ja Adelaide'is. XIII Austraalia Eesti Päevad toimuvad Sydneys 27 - 31. detsembrini 1986. Korraldav toimkond ootab varemate kogemuste põhjal umbes 1200 osavõtjat. Loodetakse ka senisest rohkemat ülemeremaade eestlaste osavõttu, kuigi, nagu üldiselt teada, toimuvad järgmised ESTO pidustused Melbourne'is kaks aastat hiljem 1988/89. aastavahetusel.

Võibolla nii mõnelgi kaaseestlasele sobib 1986. aasta lõpupoole Austraalia külastamine paremini kui kaks aastat hiljem — või meeldib nii hästi, et tullakse kaks aastat hiljem jälle, kutsudes kaasa ka sõpru.

Austraalia eestlastele tundub mõnikord, et mujal vabas maailmas elavate eestlaste huvi Austraalia vastu on vähene.

Austraalias on palju erinevat ja vaatamisväärset, kuid kahjuks on distantsid vaatamisväärsuste vahel mõnel juhul väga suured. Otstarbekohane oleks Austraalia-reisi siduda ka Uus-Meremaa ja teiste Vaikse ookeani saarte või ka mõne Aasia osa külastamisega.

Austraalia dollari kursi suure languse tõttu on suuremast osast teistest maadest tulijaile Austraalia külastamine nüüd suhteliselt odavam kui varemalt.

Järgmist Sydneys toimuvate Eesti Päevade kavas on kontsert jumalateenistusavatseremoonia, avapidu, teatrietendus, noorteõhtu, lastepidu, rahvatants ja võimlemine, kooride ja solistide suurkontsert ja vana-aasta ball. Samal ajal on avatud kunsti-, käsitöö- ja kirjanduse näitused, toimuvad spordivõistlused ja veel mõndagi müüd.

Lähema informatsiooni saamiseks palutakse kirjutada järgmisel aadressil: Eesti Päevade Üldtoimkond, P.O. Box 147, Darlinghurst, N.S.W. 2010, Australia.

VÄINO JAANISTE
Informatsiooniala juhataja

Uus kartuliliik kannab sordiaretaja prof. Viirsoo nime

Hollandis ajakirja „Euphytica" teatel avastati P.-Argentiinas kõrgmägedes senitundmatu, uus metsikute kartulite liik. Avastajateks ja määrajateks olid jaapanlane dr. K. Okada ja taanlane lic. A. Clausen, kes selle liigi nimetasid prof. Eduard Viirsoo auks „Solanum Viirsooi Okada et Clausen", kes oli esimene silmapaistev nende liikide uurija geneetilise väärtuse alal. Ta juhtis tähelepanu oma töödes, nende kogumisele ja säilitamisele, kui ainsad veel kasutamata looduslised geenide tagavarad, uute, paremate kartuli sortide aretamisele. Samuti on ta tööd tähelepanu äratanud tunnustatud seemnekartulite aretamisel. Tema seemne- ja toidukartuli sorte kasvatatakse nüüd kogu Argentiinas ja ka teistes naaberriikides. Eestist veeti seemnekartuleid Argentiinasse, nüüd tänu prof. Ed. Viirsoole tema üle 30 a. töö tagajärjel on Argentiinast saanud seemnekartuli väljaveomaa.

ARTUR TARMET

EI MINGIT KOMPROMISSI KOMMUNISTIDEGA
K. Päts — 1918.

Hamiltoni eesti skautlik liikumine 35-aastane

Eesti skautlik liikumine Hamiltonis võib uhkusega vaadata tagasi oma 35-aastasele tegevusele.

Kui aastal 1950 asutati Hamiltonis „Tormipoisid" skautsalk skaut Tõnu Artna juhtimisel ja Hamiltoni Eesti Seltsi „hõlma all", oli see ainult mõeldud ülemineku ajaks siin maal, et ei kaoks järglus ja kodumaa vabanedes saaks seal jätkata. Nii me mõtlesime kõiki oma organisatsioone luues! Saatus on aga tahtnud teisiti ja sellest seemnest, mida „Tormipoisid" külvasid, kasvas olude sunnil siin paguluses võimas puu, mis algul kandis „Kotka" skautrühma nime, 1954. aastaks oli aga üksus paisunud juba nii suureks, et sai iseseisvaks „Kotka" lipkonnaks, kuuludes ühtlasi Kanada Eesti Skautide Malevasse, ning olles ka registreeritud Kanada skautide juures ühe Hamiltoni piirkonna üksusena. Lipkond kasvas ja tegutses pidades laagreid ja võttes osa ka „Kotkajärvel" korraldatud laagritest. 1964. aastal toimus ka esimene suurem laager „Seedrioru!" „Seedrituka I" nime all, millest osa võttis ka Hamiltonis tegutsev sõsarüksus, „Kungla" gaidilipkond. Järgmisel aastal toimus „Seedrituka II" ja sellest võttis osa üle 100 skautlik-gaidliku noore, nüüd ka paljud juba naaberlinnade, Buffalo ja Kitcheneri üksustest. „Seedrituka IV" 1974 aastal jäi viimaseks suuremaks „Kotka" ja „Kung la" lipkondade ühislaagriks. Pääle selle toimus tegevus väiksemas mõõdus, salgalaagrite ja talilaagrite näol, sest noorte arv hakkas igalpool vähenema. Lisaks eelpoolsele on võetud osa suurlaagritest ja maailmalaagritest „Kotkajärvel". Üksikud skaudid on jõudnud ka maailma Jamboreedel ära käia, organiseeritud üksusena pole seda siiski olnud võimalik teha.

Kasvatuslik töö on olnud tähelepandav. „Kotka" lipkond on annud 3 skautmasterit ja 6 nooremskautmasterit. Metsamärgi (Gilwell) kursused on lõpetanud 2. Hamiltoni skautlust on juhtinud järgmied **noortejuhid:** skm. Carl J. Aarlaht, nskm. Tõnu Artna, skm. Arnold Himma, nskm. Enn Hänilane, nskm. Vello Petraska, nskm. Robert Saar, nskm. Tiit Soosalu, nskm. Evald Tutsu, nskm. Tõnu Tõsine.

Viimasaed paar-kolm aastat on tegevus toimunud peaasjalikult vanemskautide laskespordi harrastamises, kuna nooruse pealekasv Hamiltonis puudub. See olukord on jätnud umbes 5-aastase vahe, enne kui pealekasv hakkab oma mõju avaldama.

Juubeliaastal oli „Kotka" lipkonna juhtkond järgmine: lipkonna vanem — nskm. Evald Tutsu, juht — nskm. Robert Saar, majandusjuht — skm. Max Pertens, skauttöö juhid — skm. Carl J. Aarlaht ja skm. Arnold Himma.

Kogu seda 35 - aastast pingsat skautlemist on toetanud Hamiltoni Eesti Skaudisõprade Selts, milline sai alguse aasta enne „Kotka" lipkonnaks moodustamist.

-u

Kaks juubilari Hamiltonis

Oma 35-aastast tegevusjuubelit tähistasid sel aastal kaks Hamiltoni organisatsiooni, Hamiltoni Eesti Selts ja eesti skautlus Hamiltonis.

Esimene neist küll võib tagasi vaadata 36-le tegevusaastale, sest asutamise aeg langeb aastale 1949. Kuid asjaoludest tingituna langes ümmarguse juubeli tähistamine sellele aastanumbrile.

35 aastat ühe organisatsiooni elus on pikk aeg ja selles ajas on palju tegevust ning saavutusi. Eriti algaastail oli tegevus laialaulatuslik, seltsi olles katuseorganisatsiooniks paljudele allorganisatsioonidele ja toimkondalele. Neist võiks esile tuua Hamiltoni Eesti Seltsi Segakoor (tegutseb veel tänapäevalgi), rahvatantsu rühm, Kultuuritoimkond Naistoimkond, Abistamise Toimkond, Spordiring, Noortering, Hamiltoni Eesti Üliõpilaste Koondis jne. Ajajooksul on kõik need allüksused lakanud eksisteerimast. Algaastail tegutses Seltsi hõlma all ka veel skautlike noorte üksus, Täienduskool ja Lastesuvekodu. Hamiltoni Eesti Selts on üks osanikke Sihtasutus Lõuna-Ontario Eestlaste Suvekodu „Seedrioru", mille majandamine ja korrashoid juba omaette on täisajaline tööülesanne ja mure Seltsile.

1971 aastal võeti vastu Hamiltoni Eesti Seltsi Stipendiumi Statuut, mille alusel antakse **ühekordselt** toetust aktiivseile Hamiltoni eesti noortele, kes asuvad taotlema kõrgemat haridust.

Seltsi kontosse võib kirjutada lugematul arvul üritusi, nagu pidusid, suvepäevi, kultuurialaseid kokkutulekuid ja tähtpäevade märkimisi. Viimaste hulgas on eriti märkimist väärivad Eesti Vabariigi Aastapäevade ja Küüditamise tähistamised. Viimaseid on tehtud koos teiste Balti rahvustega.

Viimastel aastatel on Seltsi tegevus jäänud tagasihoidlikumaks, piirdudes enamvähem kahe viimatimainitud ürituste korraldamisega ja vahetevahel ka Vanaaasta peoga, kuna eestlaskonna vähenemine Hamiltonis, eriti noorema generatsiooni, annab end tunda Seltsi tegevuses. Hästi aktiivne on aga Hamiltoni Eesti Pensionäride Klubi ja ka see mõjutab Seltsi tegevust, kuna liikmeskond on peaaegu samad inimesed.

Seltsil on olnud mitmel korral arutuse all oma tuba, oma luba, kuid siiani pole see teoks saanud, kuigi paaril korral on olnud juba peaaegu „käega katsuda".

Läbi 35 aasta on juhtinud Hamiltoni Eesti Seltsi 105 isikut, kelledest esimeesteks on olnud Endel Arro (2), August Kivisikk (5), Merike Koger (2), Jüri Müür (1), Jaan Pallop (4), Tiiu Pallop (3), Heino Reio (4), Voldemar Riimand (4), Olav Sepp (1), Valter Tera (7), Tõnu Tõsine (2), Erich Voolman (1).

Juhatustel on tulnud pidada 277 koosolekut, neist 34 erikoosolekud, teised korralised juhatuse nõupidamised. Senini on antud stipendiume $2000,00 ulatuses ja abistamiseks ning toetusteks on läinud $7292,00. Juubeliaastal on Seltsil 149 liiget ja juhatusse kuuluvad: esimees — Merike Koger, abiesimees — Margus Vist, laekur — Maks Pertens, sekretär — Leo Saar, varahoidja — Evald Tutsu.

Jääb ainult loota, et Hamiltoni Eesti Selts püsib ka edaspidi, sest tal on täita tähtis koht Hamiltoni seltskondlikus tegevuses ja Seedrioru lastesuvekodu hooldamisel, ühes teiste Lõuna-Ontario Eesti Seltsidega.

-u

PARIMAD AUTOD —
PARIM GARANTII —
PARIMAD OSTUD —
BILL KUNNAS
298-7600, kodus 498-8337
SCARBOROTOWN
DODGE & CHRYSLER LTD.
4960 Sheppard Ave. E.
Scarborough

KIRJANDUS ☐ KUNST ☐ KULTUUR

Kaks ingliskeelset teost kirjastuselt „Boreas"

THE PAINTER FROM NAISSAAR. A biography by Einar Sanden. Albumi formaat 305X220 mm., 64 lhk., 100 illustratsiooni, köites. Mitmevärviline kõrgläikes kaanepaber.

Erik Schmidt sündis Naissaarel 15. augustil 1925 merekapten August Schmidti (1883-1974) ainsa lapsena. Oktoobris 1943 põgenes perekond väikesel paadil Rootsi, kus asuti varsti elama Järflotta-nimelisele saarele Nynäshamni läheduses. Pärast sundaja teenimist mereväes asus Erik Schmidt telegrafistina teenistusse rootsi kaubalaevastikku ja seejärel õppis aastatel 1950-53 Pariisis Ecole Nationale Superieure de Beaux Arts'is maalikunsti. Sellele järgnes üks aasta Lõuna-Aafrikas, kunstisalongi juhtimine Stokholmis ja mitmed pikemad loominguretked Hispaanias jm. Alates aastast 1957 elab ta alaliselt Mallorcal, kus ta esimesed aastakümned oli rakendunud reisibüroode juhtimisele ja on alles viimastel aastatel pühendunud täisajaliselt maalikunstile.

Raamat sisaldab täpselt 100 illustratsiooni, millest pooled on reproduktsioonid kunstniku töödest. Tema portree Hispaania kroonprintsist asub kuninganna erakabinetis Kuninglikus Palees Mariver.tis Mallorcal. Erilist tähelepanu on leidnud kahe aasta eest valminud suuremõõtmeline (1700X6000) altarimaal Rootsi Meremissioni kirikus Palma de Mallorcas, mida on juba käinud vaatlemas kümned tuhanded turistid ja kohalikud elanikud.

Eriku onu Bernhard Schmidt (1879-1935) oli maailmakuulus optik ja omanimelise teleskoobisüsteemi looja, mille abil visuaalsele uurimisele alluv tähistaevas avardus äkki üle kahekümne korra. Planeet number 1743, mis avastati ühe hollandi astronoomi poolt 1960, kannab tema nime. 30. detsembril 1983 avaldas „Sirp ja Vasar" jutuajamise tänapäeva tähtsama ajalooliste romaanide autori Jaan Krossiga, millest selgub, et tema järgmine romaan on isikuromaan Bernhard Schmidtist.

August Schmidti juhtimisel olnud eesti kaubalaev „Merisaar" hukkus saksa õhurünnaku tulemusel 14. juulil 1940. Kaks päeva varem oli saksa kõige aegade kuulsaim allveelaevakomandör Otto Kretschmer annud Atlandil kohtumisel kapten Schmidtile korralduse võtta kurss otsemaid Bordeaux'sse, mis oli siis juba saks laste valduses. Alleveelaev U-99 kohtumisest „Merisaarega" on antud täiesti väär ja kõverpeegellik kirjeldus Terence Robertsoni palju tõlkeid ja kordustrükke näinud raamatus „The Golden Horseshoe".

Einar Sandenil on õnnestunud saksa arhiividest leida U-99 salajane laskeraport kuupäevaga 12. juuli 1940, mis annab asjade käigule hoopis teise värvingu. Nimelt torpedeeris U-99 nimetatud eesti lippu kandvat akubalaeva kahel korral, kuid edutult. Laeva meeskonnale jäi see tõsiasi alaliselt teadmatuks!

Raamat sisaldab peale muud väärtusliku fotomaterjali ka seniavaldamata ja väga haruldasi fotosid Naissaare külamiljööst jm.

Raamatu kaanehind on US$28.95

GUIDE TO TALLINN 1935 & 1985. 96 lhk., 50 illustratsiooni, köites. Kõrgläikes kaanepaber.

Poole sajandi eest ilmus Tallinnas turistijuhis inglise keeles, mis nüüd on saanud uue maitseka välimuse ja osaliselt ka tänapäevale vastava sisu. Lisandina on antud ülevaade Eesti maad ja rahvast tabanud tragöödiast alates 1939 ja tehakse tänapäeva Tallinna külastajale mitukümmend ettepanekut küsimuste esitamiseks kohalikele funktsionäridele. Raamat sisaldab välismaa ajakirjanike reisikirjeldusi alates aastast 1926 kuni tänapäevani. Raamatus on ära toodud kõigi välismaa diplomaatiliste ja konsulaaresinduste aadressid vabas Tallinnas, millele on terava kontrastina antud kirjeldus tänapäeva nn. ENSV Välisministeeriumist. See on majutatud kunagisse parlamendihoonesse, sissekäiguga aga kõrvalhoovilt. Välisministril pole seal isegi oma erakabinetti ja ta on tavaliselt ametis mõne mitte-diplomaatilise tegevusega. Ühte ahtasse tuppa on paigutatud ministriabi oma meessekretäriga, teises toakeses löövad aega surnuks kaks tegevusetut naisametnikku.

Raamatu kaanehind on US$14.95.

Mõlemad raamatud sobivad suurepäraselt kinkimiseks kõigile inglise keelt valdajaile mitte-eestlastele kui ka kultuurihuvilistele kaasmaalastele..

Saksamaal avati Balti Keskraamatukogu

GEISLINGEN („Meie Elu" kaastööliselt) — Nagu teatab „Baltische Briefe", avas arhivaar Otto Bong 4. okt. Darmstadtis Balti Keskraamatukogu. See sisaldab raamatute kõrval ka maakaarte ja muid dokumente. Ühes ruumis on maakaardid ja Baltikumi üldosakond. Teises ruumis on Eestit käsitlev materjal, kolmandas Läti ja Leedu osakond. Kogusummas on raamatukogus 13.000 bibliograafilist köidet, pildiarhiivis 54.000 kaarti ja 1700 maakaarti alates 1561. aastast. Kõige väärtuslikumad väljapanekud saab Otto Bong alles siis Darmstadti tuua, kui nende valve on kindlustatud. Keskraamatukogu on iga kuu esimesel nädalal avatud. Raamatuid ei laenutata, kuna on suuremas osas tegemist väärtuslike ekspomaatidega.

-kk

Jänedapoiste kokkutulek Heidelbergis

25–27. juulil 1986. a. toimub Saksamaal, Heidelbergis, Euroopa Eestlaste Laulupäev. Selle Laulupäevaga ühenduses toimub ka endiste Jäneda Põllutööskkooli (–Põllunduskeskkooli) õpilaste ja õpetajate kokkutulek Heidelbergis.

Peakorraldaja Saksamaal on Juku Pant, aadress: Am Schönblick 25, D-7250 Leonberg-Silberberg. (Tel. 07152-51745). Täpsemaid andmeid võib saada Arnold Pilv'elt, aadress: Kungsgatan 36-B, 632 21 Eskilstuna, Sweden. (Tel. 016/135689).

Ernst Jõesaare kunstipärand Eestis

STOCKHOLM (EPL) — Skulptori ja maalikunstniku Ernst Jõesaare matusetalitus toimus teisipäeval, 26. novembril Stockholmi Metsakalmistu Heliga Korset'i kabelis.

Ärasaatma olid tulnud kunstikolleegid, kultuuritegelased, sõbrad ja Eesti Kultuuri Koondise juhatus ning büroo, milline kadunu soovi kohaselt oli matuste ning viimsete korralduste täitjaks.

Nende korralduste järgi tuleb tema tuhastatud põrm saatmisele kodumaale, see Puhja kalmistul Tartumaal asetatakse tema isa Peeter Jõesaare ja perekonna matusepaika, millise Ernst Jõesaar oma eluajal ise kujundas. Sinna on maetud ka tema Stockholmis varem surnud abikaasa Renate Jõesaar.

Matusetalituse pidas õpetaja Ingo Tiit Jaagu, kes matusekõnes tuletas meelde kadunud kunstniku erakordseid võimeid, saavutusi ja temale osaks saanud tunnustust, m.h. esimese iseseisvusaegse kunstiauhinna laureaadina.

Ernst Jõesaare skulptuurilooming — nii iseseisvusaegne kui ka hilisem, paikneb praegu Tallinnas Kadrioru kunstimuuseumis, kuhu kadunu soovi kohaselt lähevad ka tema maalid.

St. Catharines'e Eesti Seltsi jõulupuu

8-dal dets. pidas St. Catharines'e Eesti Selts traditsioonilise jõulukoosviibimise St. Catharines'e Eesti Ev. Pauluse koguduse kiriku all-saalis peale jumalateenistust.

Et Taevataat oli meie vastu armuline ja saatis meile ilusa, maheda ilma, siis oli kokku tulnud rohkearvuline kaasmaalaste pere, et säravate küünalde ja lõhnavate kuuseokstega dekoreeritud laudade ümber veeta ilus jõulumeeleolu loov pealelõuna.

Koosviibimise avas oma jõulise ja sütitavate sõnadega St. Catharines'e Eesti Seltsi asutaja, esimene Eesti Seltsi esimees ja äsjavalitud praegune esimees Herman Mölder, mainides, et pühitseme valguse võitu pimeduse üle ja loodame, et rahu on omavahelisel suhtlemisel ja rõõm kohata kaaseestlasi!

H. Eichenbaum pidas sügavasisulise jõulukõne, saades aplausi osaliseks.

Selle järele luges meie lugupeetud koguduse õpetaja O. Gnadenteich söögipalvuse.

Asuti väga rikkalikult kaetud kohvilaua ümber, mille olid valmistanud M. Borgstrom'i agaral üleskutsel järgmised perenaised: E. Aasma, E. Altosaar, E. Eichenbaum, M. Gnadenteich, A. Jostman, M. Laht, L. Laas, G. Liho, L. Mölder, D. Pint, L. Silla, M. Tamm, L. Toomingas, H. Uusoja, S. Voorand, I. Võrangu ja M. Walden.

Ei puudunud peale ülimaitsvate tortide, saiade, küpsiste, võileibade ka mitte isegi suus sulavad piparkoogid.

Samuti ei kuulnud ka kedagi kaebavat: „Ei tohi kõike süüa, olen ju dieedil!" . . .

Siis asus klaveri taha I. Ahermäe, kes vilunult saatis jõululaule võimsa jõulukuuse säras.

Nagu ühest suust kõlas: „Üle väljade sõidab saanike . . ." ja vaikselt sisenes helide saatel suure valge habemega kõhukas jõuluvana, kelleks oli E. Miil, ja kandis ette humoorika riimis vestluse, tekitades kuulajaskonnas lõbusat meeleolu ja naerukihinat. Sealjuures ei unustanud ta ka meie langenud sõjamehi, kes kodumaa piire kaitstes andsid meile vabaduse! Tõusti püsti ühe-minutiliseks leinaseisakuks. Jagas siis lastele maiustusi ja naispèrele „nõiarohtu", mis hoiab ära „pahandusi" küllaminekul!

Sellejärele M. Borgstrom mainis oma lühikese sõnavõtus: „Olgem rõõmsad!" — Ei ole mitte üksi sõnakõlks — see on võti abivalmiduseks igal ajal, see on uks, mille kaudu astud teenitud õnnemaale!

Lõpusõnas tänas seltsi esimees H. Mölder kõiki St. Catharines'e ja selle ümbruse kaasmaalasi, perenaisi ning kõiki, kes aitasid oma abivalmidusega ja kohalviibimisega kaasa selle jõulu koosviibimise heaks kordaminekuks!

Ülejäänud aeg veedeti sõbralikus meeleolus, kuni oli aeg lahkuda igapäevasusse.

Kahjutundega koduteele asudes kõlasid ikka veel kõrvus helid: „Oh jõulupuu, oh jõulupuu . . ."

. . . ja suur rahu asus südamesse, sest eestlased — meie kuulume ühte!

A.J.

TEADAANNE HARJUMAALASTELE

Harjumaa Koondis ootab teid 19. jaanuaril 1986 perekondlikule koosviibimisele!

JUHATUS

VÕITE VEEL APELLEERIDA KADESTRIAMETIS TEIE KINNISVARA HINDA

1985.a. tehtud kadastrihinnanguid on veel võimalik apelleerida. Teatavasti olenevad 1986.a. kinnisvaramaksud 1985. a. toimunud kadastrihinnangust (assessment) ning omavalitsuslikust maksumäärast (millrate).

Nagu ka varem teatatud, on nüüd kõigile, kelle kadastridokumentides või hinnangutes on toimetatud 1985. aasta vältel muudatusi, välja saadetud selle kohased teadaanded. Samuti on olnud võimalik saada lisainformatsiooni selleks korraldatud avalikel koosolekutel, mille tähtpäevad juba varem välja kuulutati ajalehtede kaudu. Kõik kadastrinimekirjad (assessment rolls) on nüüd lähetatud omavalitsustesse, et oleks võimalik välja arvestada 1986.a. kinnisvaramaksud. Kadastrinimekirjades esinevate andmetega on võimalik tutvuda kõigil asjasthuvitatuil. Omavalitsuse vastavad bürood on avatud töötundidel. Kui teaksite leidma vigu või teie arvates ebaõiglasi sissekandeid, on neid võimalik veel apelleerida kuni 7. jaanuarini 1986.a. Apelleerimist võib toimetada kirjalikult otse kadastrikomisjonile (Assessment Review Board). **Apelleerida võivad ka need, kes pole saanud teateid ülaltähendatud muudatuste kohta.**

Viimane apelleerimise tähtpäev on 7. jaanuar 1986

Kadastriameti revisjonikomisjon (Assessment Review Board) on erapooletu instants, mis vahetult kõik andmed esitab provintsi peavolinikule (Attorney General). See protseduur võimaldab veelkordset kinnisvarade ümerhindamist, kui leidub vigu või ebaõiglusi. revisjonikomisjoni ebaformaalsetel istungitel on isiklikult võimalik eitada oma arvamisi, soovi korral kaasa võttes sõbra ehk advokaadi. Rõhutame veel kord: need istungid pole kohtulikult formaalsed.

Et apelleerimise protsessi kergendada, on selleks vormistatud apellatsiooni formulaar (Notice of Appeal Form) on saadaval provintsi, teie piirkonna (regional) või teie omavalitsuste büroodest. Samuti võite kasutada kadastriteate (Notice of Assessment) tagakülge või ise vormistades kirja, ära märkides omandi aadressi, registrinumbri (Roll Number) ja apellatsiooni alused. Kõik apellatsioonid palume saata piirkonna (Regional) sekretärile või teie piirkonnas asuvale kadastrirevisjoni komisjonile.

Ministry of Revenue
Ontario

Translation By This Publication From Text Provided By The Ontario Ministry of Revenue

Kriitikute kõrge hinnang Joh. Mihkelsoni memuaaridele

Stockholmis Välis-Eesti & EMP kirjastusel ilmunud Johannes Mihkelsoni memuaarteosele „Vastu tuult" on arvustajad annud kõrge ja tunnustava hinnangu. Fil.dr. Valev Uibopuu on Mihkelsoni mälestusi vaadelnud kahes kultuuriartiklis „Eesti Päevalehes".

Esimeses kriitik kommenteerib autori noorpõlvemälestusi ajastust Pärnus Rääma eeslinnas muu hulgas järgmiselt: „Lapsepõlve ja nooruse ning kooliaja kirjeldused on antud kronoloogiliselt, kuid on seejuures osavalt organiseeritud eri ainet või küsimusi hõlmavaisse peatükkidesse. See osutab eeskujulikku kompositsioonitaju, mis tuleb kasuks lugejale. Võiks peaaegu öelda, et tegemist on „romaaniga novellides." Kompositsiooni ühtsust esindav esimene osa liugub lõpule autori gümnaasiumi lõpetamise ja E.V. sõjakooli ajaga aspirantide kursusel. Pärnu perioodist on raamatus rida huvitavaid fotosid ja kaart Pärnu alevitega. Teine pärnupoiss, Arno Vihalemm, on kujundanud raamatule sisukohase ja stiilika kaane."

Valev Uibopuu teine artikkel kannab pealkirja „Ametiühingud vastuja küljetuules", vaadeldes J. Mihkelsoni teose teist osa, kus autor jutustab oma mälestusi ametiühingulise organisaatorina Tallinnas. „Mihkelsoni mälestusteos on aus raamat selles mõttes, et see avameelselt kirjeldab ka eesti tolleaegse töölisliikumise negatiivseid nähteid, nagu raskeid sisetülisid, karjerismi ja omavahelisi intriige . . . Mihkelsoni raamat on sisult üllrikas. Esitatud andmestik on sageli ülihuvitav assotsiatsioonide tekitajana just tänapäeva Rootsi olustiku taustal.

Kokkuvõttes on vaatlusalune raamat üks silmapaistvamaid meie memuaarkirjanduses. See aitab loodetavasti tasakaalustada meie lähiajaloo must-valget käsitust, andes palju uut lisavalgustust. Loodetavasti aitab raamat ka kaasa, et kriitilise enesevaagimise kaudu võiksime jõuda paremale ühisarusaamisele ja ükstesteise mõistmisele ka seal, kus veel valitsevad vastakad seisukohad. Väljavaated peaks selleks olema paremad kui kunagi enne." Valev Uibopuu peab endastmõistetavaks, et mälestuste praegusele köitele 382-l leheküljel liituks teine osa. „Tahame ju teada, mis edasi sai".

Kirjanik Raimond Kolk oma artiklis „Teataja" veergudel toob maitseproove teosest ja autori mõjuvast stiilist eriti nooruspäevade miljöö värvirikkuse edasiandmisel. „Raamatu kõige ulatuslikuma osa moodustavad siiski peatükid Eesti Töölisühingute Keskliidust, kuhu Mihkelson võrdlemisi noore mehena (24 aastat vana) tööle jõuab. Keskliidul on kaks palgalist tööjõudu ja Mihkelson on üks nendest. Uus organisaatori koht on võimalikuks saanud Skandinaavia ametiühingute majandauslikul toetusel . . . Ta jutustab Eesti ametiühingute muutlikust ajaloost, aga kõigepealt oma tegevusest ja kogemustest keskliidus, kõigest sellest heast tahtest ja paljust energiast, millega prooviti Eesti ametiühingud üles ehi tada Skandinaavia eeskujul. Ise on ta mitmel korral Soomes ja Skandinaavias paremat ametiühingulist haridust saamas".

Mendele esiletoodud momentidele võiks lisada, et Tallinnas „Vaksali puiesteel" leidus ametühinguline keskus, mis oli orienteeritud Venemaa suunas. Sellega tuli iseseisvusaegsel põlvkonnal võitlust pidada Euroopa-orientatsiooni huvides, mida Johannes Mihkelson oma raamatus ka lähemalt kirjeldab. (Raamat on müügil „Meie Elu" talituses)

TORONTO EESTI ÜHISPANK
958 Broadview Ave., Toronto, Ontario M4K 2R6
Ühenduses on jõud

Kinnisvara laenud 9.50%
Isiklikud laenud alates 10.50%

Informatsiooniks helistage
465-4659

Pank avatud esmasp.–re le 10:00–3:00
Teisip. ja neljap. õhtuti 5:30–8:00

ILMUNUD

Johannes Mihkelsoni memuaarteos

„VASTU TUULT"

See on erakordne raamat, elavalt jutustatud, sisutihe, sisaldab ligemale nelisada lehekülge, piltidega illustreeritud, kirjeldades Eesti iseseisvusaega.

Hind $30.00. Postiteel tellides lisandub hinnale saatekulu.

Müügil „MEIE ELU" talituses

958 Broadview Ave., Toronto., Ont. M4K 2R6

KUULUTUSED

palume talitusele anda KUNI KL. 5 ESMASPÄEVA ÕHTUL, et kindlustada nende ilmumine järgmises lehes.

Meie Elu

uutele tellijatele
3 KUUD 1/2 HINNAGA
$7,50

Hinnaalandus kehtiv kuni 31. dets. 1985
Kasutage tellimiskupongit!

„MEIE ELU" TALITUS
958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6, Canada

TELLIMISKUPONG:
Palun saatke minule „MEIE ELU" ..... kuuks.
Tellimisraha siinjuures .....
(Tshekiga, panga rahakaardiga, posti rahakaardiga).
Nimi: .....
Postiaadress: .....
.....
Kuupäev ....
(Allkiri)

Juubelijuttu nooremskautmaster Evald Tutsu'ga

— Sel aastal tähistab Hamiltoni eesti skautlus oma 35-aastast tegevusjuubelit ja sina, Hamiltoni Kotka lipkonna vanemana, tähistad ka juubelit, nagu ma aru saan?

— Jah, küllap see nii on, ütleb nskm. Evald Tutsu. Olen olnud 60 aastat noor noortega. 1925.aastal ühinesin „hundipojana" (mitte hunduna) suurde skautlikku perre Tallinna Maleva kolmandas skautrühmas, Koplis. Sügisel andsin „hundipoja" tõotuse: „luban sõnakuulelik olla, Taevaisa austada, „hundipoja" seadusi täita ja igapäev hääd teha". Selle põhimõtte järgi olen püüdnud käia sellest päevast alates. Saades algtõuke skm.H. Tari ja nskm.E. Siivo poolt, muudeti paar aastat hiljem 3. rühm meriskautide rühmaks. 1929. aastal, vanemate kolides Tallinna, jäin 3. rühmale truuks, käies salga ja rühma koondustel Koplis. 1931. aastal asutasin omaette salga poistest, kellede vanemad olid kolinud Tallinna. Sellest salgast kujunes 1932. aastal Tallinna Skautide Maleva 13. merilipkond, milles tegutsesin vaheldumisi skautrühma, lipkonna abi ja lipkonna juhina, saades edutatud kuni eeskujuliku skaudi märgi kandmise õiguseni. Kuid side 3. rühma „merikatega" jäi tugevaks. Selle rühma algatusel tegin kaasa 1930. algaastail aerutamise retke Koplist Helsingisse ja tagasi. Aasta hiljem purjepaadiga samasuguse retke. Teist korda aerutasin üle Soome lahe 1930. aastate keskpaiku, siis juba 3. ja 13. ühisettevõttel.

Ilusamad mälestused on mul eesti skautlusest II Eesti Skautide Suurlaagrist, Valgerannast, Pärnu lähistel, III Suurlaagrist Haapsalu lähedal ja igaastastest Aasta Koosolekutest, ning salga või rühma laagritest ja lõkkeõhtutest.

— Kommunistide tulekul 1940 aastal suleti ju kõik vabariigiaegsed noorteorganisatsioonid, kaasa arvtud skautlus. Kuidas puudutas see sind?

— Kurvad mälestused on sellest ajast. Pidin n.n. noorkommunistidele üle andma 13. lipkonnale kuuluva purjepaadi N.R.T. 15 ja purjejahi „Olev'i". Ülevõimu vastu ei saanud hakata. Nende üleandmiste kohta on mul ka vastavad tõendid.

— Kanadasse tulid sa üle Rootsi. Olid sa ka seal tegev skautlusega?

Rootsi pääsesin üle Soome, asudes Göteborgi ja seal olin üks „Kalevipoja" lipkonna asutajaid ning juhte.

— Nagu olen aru saanud on nooremskautmasteri tiitel kaasas käiv ülendusega? Kunas toimus see sündmus sinu skauditeel?

— Nooremskautmasteriks ülendati mind Göteborgis 1949. aastal. Täis „masteri" tiitli saab väitekirja kaitsmisega, õigus selleks teoks tuleb jällegi ülenduse korras. Mina sinnamaale pole jõudnud, sest 1973.aastal võeti minult nooremskautmasteri tiitel ära Skautmasterite Kogu Kanadas (Toronto) Koondise esimehe poolt. Paistab, et 1979. aastal anti mulle selle kandmise õigus jällegi tagasi!

— Kuidas sai Skautmasterite Kogu Kanadas sinult nskm. tiitlit ära võtta ja jälle tagasi anda, kui sa asusid Rootsi?

No jah, see peatükk jäi nagu vahele. 1950. aastal tulin Rootsist Kanadasse ja Torontos panime nskm. Armin Vaheriga aluse meriskautide üksusele nr. 251. Siis tuli aga tööolude tõttu „tegevusteenistusest" eemale jääda, kuid südamega elasin ikka kaasa.

Kunas hakkasid tegutsema Hamiltoni „Kotka" lipkonnas?

— Sellega ühinesin 1962. aastal ja olen töötanud lipkonnas mitmetes juhipositsioonides. Praegu olen lipkonna vanem.

— Nagu näen, on sul Gilwelli kaelarätt ja „kondid". Kust on need pärit?

— Tegin 1967. aastal läbi Metsamärgi (Gilwelli) kursused, Ontario Scout Reserv Bluespring'is.

— Tulles tagasi selle tiitlite küsimuse juurde. Tavaliselt peab „kuritegu" olema õige suur, mis viib degradeerimiseni. Nagu sinu kaasjuhtidelt Hamiltoni „Kotka" lipkonnas olen kuulnud, on sinu tegevus skaudina ja eestlasena olnud igati laitmatu. Millega sa ise seda asjaolu põhjendad?

— Skaudiseadused on mulle pühad ja samuti isamaa. Mina vaenlasega kompromissi ei tee, ega ei kiida heaks ka seda kui kaasskaudid asuvad sellele libedale teele. Olen seda julenud ka avalikutl öelda ja paistab, et see ei ühinenud Skautmasterite Kogu arusaamadega. Möödunud aastal lahkusin ka Eesti Skautide Malev Kanadas koosseisust, kuna minu arusaamist mööda peetakse Hamiltoni „Kotka" skaudijuhte „teisejärgu kodanikeks". Olen skaut ja jään selleks ka oma ajalikust elust lahkumiseni ja sinna ei saa keegi midagi ette veeretada.

— Jääb üle ainult veel sulle soovida jätkuvat ja head skautlemist nüüd ja tulevikus, et saaksid edasi olla noor noortega.

H.T.

GARDENIA
FLOWERS & GIFTS
362 Danforth Ave.,
Toronto, Ont. M4K 1N8
Tel. (416) 466-1951
(416) 466-1502
LILLEDE SAATMINE ÜLEMAAILMSES ULATUSES.
Eriti pulmadeks — värsked ja kunstlillede.
Matuseks — pärjad ja lillekorvid.
Puuviljakorvid.
Käsitöö kinkeesemed — kullasepa-, merevaigu-, keraamika-, naha ja puunikerduse alal.
Räägitakse eesti, läti ja inglise keelt.
Avatud: äripäevadel 8.30–6.00 p.l., laupäeval 8.30–5.00 p.l.

ILMUNUD:
ESTO '84 TORONTO
Ülemaailmased Eesti Päevad
(Väljaantud Stokholmis)
HIND $30.00
□
SAARLASTE ÜHING
TORONTOS 1956–1986
HIND $5.00
□
ILOMAIE
Anthology of Estonian folk songs with translations and commentary.
Koostanud ja tõlkinud Juhan Kurrik.
Kirjastus „Maarjamaa", Toronto 1985
HIND $35.00
Postiteel tellides lisandub saatekulu.
Müügil „MEIE ELU talituses"
958 Broadview Ave. Toronto. Ont. M4K 2R6

Nelsonist tänapäevani . . .

Reisiradadelt

Tänapäeva London

Kui Pariis on turismilinn á la grandiose décore, moesuunaja, New York hõõgub kapitalist, Rooma on vabaõhumuuseum ja Amsterdamis on kanalid, siis London on kolosaalsete ehitusmassiividega, rikkaliku ajalooga soliidne tööstusriigi pealinn, mida ikka oleme respekteerinud sellisena.

Esmakordselt astusin siia pinnale 1930. a. paiku, ja paljukordselt peale seda. Küll kokkusattumuses kuninglike matustega (George V, 1936), või uute troonipärijate kroonimisega (George VI, 1937), siis kaasuv pimendus-periood sõja alguses, või järelsõjaaegne pikem peatus, et Kanada immigratsiooniviisat taotleda.

Kui London ise põhiliselt on sama, soliidne ja enesekindel, võiks öelda ikka veel konservatiivne võrreldes mujal maailmaga, — siis suur muutus on Londoni elanikkonnas! Kus on see sirge seljaga, kõvakübarat kandev gentleman, vihmavarjuga käevarrel? Ei kohtand temasugust Oxfordi — ega Regent streetil, üksikuid vaid Wigmore street'il või siis City's. Kus on see Soho siledakslakitud peaga, kummikraes ja šhimmikingades, noormees, sigarett kollaste sõrmede vahel ja lõbus viletoon suunurgas?

Kui vahepeal on üleelatud „peatnike" ja „hippide" ajastu, siis käesolev „punk'ide" periood on ülim äärmus.

Laupäeva õhtul Leicester squaris kihas taevaalune tuhandest musträstastest, kes otsisid ööbimiskohta kõrgeehitiste aknasimsidel.

Maapinnal sama arv kisavaid, käratsevaid „punk'e". Mardisantlikult riietatud, näod värvitud valgeks, turris juuksed roosaks, roheliseks, lillaks või vikerkaarevärviliseks võõbatud. Enam kui pooled neist olid värvilised. Üksik vana neeger mängis saksofoni, saapakarp mõne metallrahaga jalge ees . . .

Juba lennujaamas märkasime, kuidas rahvahulk oli kolm ühe vastu värvilised. Linnas pea iga bussijuht, konduktor, äriteenija, ettekand ja või suitsupoepidaja oli värviline. Neid on pärast viimast sõda Inglismaale sisse rännanud, peamiselt endistelt asumaadelt, nii palju, et kord sellest kujuneb riigi suurem sisemine probleem.

HYDE PARK

Kuna meie hotell („Mount Royal") sattus olema otse Hyde Park'i nurgal Marble Arch'i otseses läheduses, siis esimese õhtu veetsime loojakueelse jalutusega. Näib, et aastakümneid on püsinud Hyde Park'i omapära „Speaker corneris" kasti otsas jutlustajad või „rahvapoliitikud" kõnelemas. Seekordseks rahvavalgustajaks oli keegi iraanlane. Kaugelt kuulates, vaevalt mõistetav, millest ta rääkis, — aga kiskus juukseid ja ringustas käsivarsi taeva poole. Hiljem kujunes kuuljaskonnast rongikäik pargi ringteel. Hyde Park ei ole muutunud, küll aga oraatorite nahavärv . . .

Inglismaalt on küllaldasel hulgal läbi käinud ka meie kaasmaalasi. Enne sõda töötas siin eesti tütarlapsi perekondades majaabilistena, et keelt õppida. Paljusid eesti meremehi röövis sõda. Nüüd vaid lesed elavad vaikset elu veteranide pensionist.

Pärast sõda lendas siit läbi „valgete luikede" parv, tulles peamiselt Saksamaa põgenikelaagreist. Jäi mõnelegi mõru maitse suhu, kui kutseline haiglaõde pidi olude sunnil küürima haigla põrandaid või ohvitser-advokaat puuris maa all kivisütt. Meie rahvast keegi ei hellitanud valge kindaga või pandud hotelli priileiva peale keelt õppima, nagu hilisemaid „boat-people". Kaug-Idast. Aga raskused vaid karastasid . . .

EESTI MAJAS

Laupäeva õhtul juhtus Londoni Eesti Majas (18 Chepstow Villas, W-II) olema Sõduriõhtu. Eesti Maja Londonis ei anna küll Toronto Eesti Maja mõõtusid välja, kuid on nägusas kohas ja hoiab koos siinse väikse eesti koloonia.

Oli veterane nii maalt kui merelt, enamuses siiski naispere, kes kogunes kohvilaudadesse. Baar töötas ja õhkkond hubane. Oli õrnalt kaevikumeeleolu, aga Sõduriõhtul nii peabki vist olema.

Pärast lippude sissetoomist ütles avasõna hr. Heinaste. Siis hr. Toom andis ülevaate, milleks me siia oleme kogunenud. Järgnevalt hr. Ligema laulis kaevikulaule kitarri kaasabil, nooruke prl. Ingrid Smith mängis akordio nil ja hr. Metsmaa laulis.

Pühapäeva veetsime linnast väl-

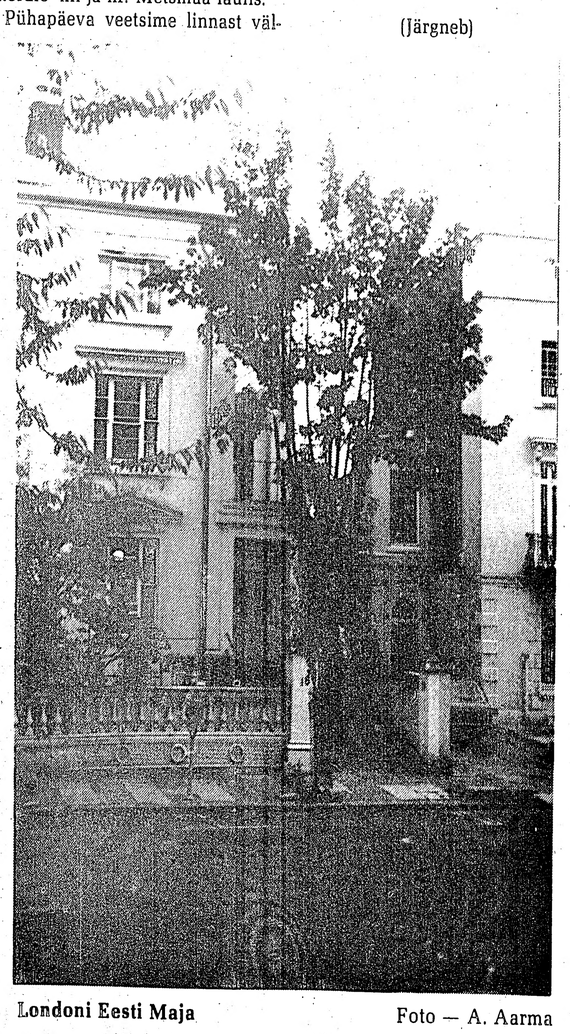

Londoni Eesti Maja — Foto — A. Aarma

Kesk-Florida Eesti Selts kümneaastane

Teiste eesti seltside kõrval on Kesk-Florida selts alles nooruki eas. Põhjuseks on muidugi, et see piirkond siin on eestlaste poolt „asustatud" palju hiljem kui mujal. Kuid vaatamata noorusele on selts teinud täisealise töö oma eluaja jooksul.

Seltsi asutamiskoosolek peeti 21. juunil 1975 juba koos võidupüha ja jaanipäeva tähistamisega.

Tegelikult oli aga seltsil oma eellugu. On ju eestlastel kombeks võõrsil olles üles otsida kaasmaalasi ja nendega ühendust luua. Nii oli see ka siin, saadi kokku ühte või teist viisi ja omavaheline side oligi loodud. Vahe oli see kokkusaamine päris omapärane. Selle kohta on mul üks isiklik lõbus kogemus. Aastaid tagasi ütles mulle üks ameeriklasest kaasametnik, et ta on kohanud üht eestlasest inseneri, kelle nimi olevat Rebeen. Tähendasin, et see nimi ei tundu eesti nimena ja palusin seda „spellida". Selgus siis, et nimi oli hoopis Rebane. Saadi siis ka varsti kokku ja tutvus oligi loodud.

Juba 1970. aastal peeti ins. Rebase kodus E.V. aastapäeva paarikümne osavõtjaga. See kordus siis ka järgneval aastal ja sellele järgnevail. Iga kord mõne uue kaasmaalasest lisaga.

Uhel neil kokkutulekuil avaldati soovi sagedamaks kokkusaamiseks. Leitigi sobiv restor an, kus hakati koos käima iga kuu esimesel pühapäeval. Nii algas see traditsiooniline kokkusaamine, mis kestab tänaseni.

Seltsi esimene peakoosolek peeti 9. novembril 1975 uhkes Don CeSar'i hotellis St. Petersburgi rannas. Võeti vastu põhikiri ja valiti esimene juhatus. Sellesse kuulusid esimehena Johannes (Juss) Tiisler, liikmetena Hilja ja Evald Pohl, kes mõlemad ka tänavu oma kümneaastast juhatuses olemist tähistavad, siis veel Maie Rebane ja allakirjutanu.

Järgnesid tegevusrikkad aastad. Astuti liikmeks kohaliku rahvuste ühingusse (SPIFF). On võetud osa kõikidest selle ühingu poolt korraldatud rahvusvahelistest näitus-basaaridest, kus eestlaste kõrgeklassiline ja maitsekas esinemine on äratanud üldist tähelepanu. Neid eestlaste väljapanekuid auhinnati igal korral. Eestlased olid esimesed, kes said esimese auhinna. Ja veel, selts on tähistanud rahvuslikke tähtpäevi suure osavõtjaskonnaga, on korraldanud kaasmaalaste igakuiseid kokkutulekuid, on võtnud osa üldrahvuslikest üritustest, ikestatud rahvuste päevadest ja poliitilistest aktsioonidest. Selts on toetanud ERKÜ-d tõhusate summadega. See loetelu ei taha kaugeltki veel olla täielik.

Kõik need ettevõtmised on nõudnud tugevat panust nii seltsi juhatuselt kui ka seltsi liikmetelt. Need näitused, esinemised, üritused, müügikioskid ja muu tege us on nõudnud kavandamist, korraldamist, ülesseseadmist, valvamist, teenindamist ja mis veel. Seltsi edukas tegevus möödunud kümne aasta jooksul on olnud juhatuse ja kõikide seltsi liikmete ühine teene.

E. NURMET

MÜÜGIL
„MEIE ELU" TALITUSES
telgedel kootud
EESTI MOTIIVIDEGA:
SEINA JA PÕRANDA
VAIBAD, LAUAMATID,
LINIKUD
ja ka käsitsi heegeldatud
KÜBARAD DAAMIDELE!

SPORT

Spordiliidu suusapäevad veebruaris

Eesti Spordiliit USA-s korraldab oma selle-talvised suusapäevad veebruari teisel nädalalõpul Vermontis Rutlandi lähedal asuval populaarsel Pico mäel (Pico Ski Area). Suusapäevade „peakorteriks" on kuurordist 2-1/2 miili kaugusel asuv „The Gray Bonnet Inn" teel nr. 10 Killingtonis. Osavõtjatel palutakse ööbimiseks registreerida enne detsembri lõppu Lembit Puströmile, telefon (201) 263-3073. Kui leidub küllaldaselt soovijaid, siis organise eritakse ka ühine bussisõit New Yorgi Eesti Maja juurest reede õhtul.

„Club Nastar'i" tüüpi mägisuusatamise võistlus toimub laupäeval algusega kell 10. Selle korraldajateks on järjekordselt Riho Melts ja Eddie Tomson. Noorte võistlused toimuvad kahes poiste ja tüdrukute vanuseklassides (12 ja nooremad ning 13-15), naiste klassis ning kahes meeste klassis (17-44 ning 45 ja vanemad). Registreerimine võistlusteks toimub peakorteris reede õhtul. Täpsema inforatsiooni saamiseks võib helistada Riho Meltsile (516) 671-5669.

Laupäeval õhtul toimub „The Gray Bonnet Inn'is" ühine õhtueine ja koosviibimine, kus austatakse ka edukaid võistlusest osavõtjaid . Seekord loodetakse suusapäevadel osavõtjaid mitte ainult viiest USA osariigist, nagu eelmistel aastatel, vaid ka Kanadast.

Eesti Sihtkapital Kanadas
Annetused, testamendi-pärandused ja mälestusfondid on tulumaksuvabad. Suunake oma annetused noortele ja teistele eesti organisatsioonidele
Eesti Sihtkapital Kanadas
kaudu tulumaksuvaba kviitungi saamiseks. — Eesti Maja, 958 Broadview Ave. Toronto, Ont. M4K 2R6

Hülged söövad kalurid vaeseks

Kanada kalurid idarannikul on hädas sellega, et hüljeste arv idarannikul on suurenenud vähemalt kahe miljoni võrra, kui lõpetati hülgepoegade tapmine kevadisel jääl ja nende nahkade müük eriti Euroopa turul.

Arvestatakse, et iga hüljes sööb aastas kuni 2 tonni kala. Ellu jäänud 2 miljonit hülge söövad kokku 4 miljonit tonni kala aastas. See on tunduvalt rohkem kui idaranniku kalurid üldse kala püüavad aastas.

IGAVESELE UNELE SUIKUS MEIE ARMASTATUD MEES, ISA, VANAISA JA ÄI

PAUL E. VESILIND

sündinud 10. juunil 1910 Tallinnas
surnud 19. detsembril 1985 Chapel Hill'is, N. Jersey

Leinas

AINO
PEEP-AARNE perekonnaga
PRIIT-JUHO perekonnaga

OOTAMATULT LAHKUNUD ARMAST ONUTÜTART

HELMI KARU

surnud Fremontis, Ohio, USA

mälestavad kurbuses

AINO ja HUGO JOHANNESBURG
ja tädi LIISI

Puhka Jumala rahus.

UNUSTAMATUT KALLIST SÕPRA

PAUL E. VESILIND'u

mälestavad leinas

INGRID ja EDGAR KINK

KALLIST SUGULAST

EUGEN SEEMAN'it

surnud 16. detsembril 1985 Lethbridge'is

mälestavad kurbuses

JAAN ja VAIKE TERASMÄE

LAHKUS SIIT ILMAST MEIE KAUAAEGNE SÕBER

PAUL VESILIND

Mälestavad vaikses leinas

ASTRID ja HERBERT GÜNTHER
ALICE ja EMIL KUHI
IRA ja OSKAR TEDDER
EVA ja SULHO

ARMAST LAULUVENDA

PAUL VESILIND'u

mälestab
sügavas leinas

TORONTO EESTI
MEESKOOR

ARMAST ONUPOEGA

PAUL VESILIND'u

sündinud 10. juunil 1910 Tallinnas
surnud 19. detsembril 1985 U.S.A-s

leinab

SALME KONTUS abikaasaga

ARMAST SÕPRA

PAUL VESILIND'u

mälestavad kurbuses

INNA ja ARVI KALDVEER

ARMAST HEAD NOORPÕLVE SÕPRA

PAUL VESILIND'u

mälestavad kurbuses

ILSE ja VOLEK VASSILJEV-NYBERG
EUGEN VASSILJEV-NYBERG
DAGMAR ja EERIK KOKKER

UINUS JÄÄDAVALT MEIE ARMAS VILISTLANE

dipl.-ins. PAUL VESILIND

sündinud 10. juunil 1910 Tallinnas
surnud 19. detsembril 1985 Põhja-Carolinas

Mälestab sügavas leinas

VÄLIS-EESTI KORP! WÄINLA

Armast kauaaegset head sõpra

PAUL VESILIND'u

mälestavad kurbuses

HELMI HALJASMAA abikaasaga
ARNOLD ELLERMETS abikaasaga

ARMAST SÕPRA JA KLASSIVENDA

ENDEL KALAM'it

mälestavad kurbuses

JÜRI AUKSI
RAID VÄIKEMÄE abikaasaga

KIRIKLIKKE TEATEID

EELK PEETRI KOGUDUS
317 Mt. Pleasant Rd., Toronto, Ontario M4P 2L1
Praost Andres Taul. Tel.483-4103
Kantselei tel. 483-5847
Õpetaja Edgar Heinsoo
Tel. kodus 283-9387
Tel. kirikus 483-6848
Organist dr. Roman Toi

JUMALATEENISTUS pühapäeval, 29. detsembril kell 11 hommikul. Teenib õp. A. Taul, organist Roman Toi.

VANA-AASTA ÕHTU jumalateenistus teisipäeval, 31. detsembril kell 6 õhtul. Armulaud. Teenivad mõlemad õpetajad. Solist Estra Toompuu-Väli.

UUS-AASTA jumalateenistus kolmapäeval, 1. jaanuaril kell 11 hommikul. Teenib õp. E. Heinsoo.

JUMALATEENISTUS pühapäeval, 5. jaanuaril kell 11 hommikul. Pärast jumalateenistust PIIBLITUND kirikus.

ÕPETAJATE KÕNETUNNID kolmapäeviti kl. 9.30–12 hommikul ja neljapäeviti kl. 6–8 õhtul.

KANTSELEITUNNID teisipäeviti kl. 10 h.–6 p.l. ja neljapäeviti kl. 12–3 päeval.

TORONTO EMMANUELI EVANGEELNE KOGUDUS
21 Swanwick Ave.
Tel. 698-5645
Jutlustaja Allan Laur
72 Appleby Cres.,
Markham, Ontario L3R 4L2
Tel. 477-6248

Kolmapäeval, 1. jaanuaril kell 11 h. JUMALATEENISTUS. Kõneleb A. Laur. Duett laule. Issanda surma mälestamine.

Pühapäeval, 5. jaanuaril kell 3 p.l. JUMALATEENISTUS. Kõneleb A. Laur. Lauluettekandeid. Buss Eesti Kodust kell 2.15 p.l. Kell 6 õ. ingliskeelne JUMALATEENISTUS. Kõneleb A. Laur.

R. S. KANE Ltd.
MATUSEMAJA
UUS ASUKOHT
6150 Yonge St.
(Goulding Ave., lõunapool Steeles)
Willowdale
221-1159

Eesti arst valvekorras

31. detsembril ja 1. jaanuaril
Dr. T. Maimets 469-1322

Vastavalt trükikoja tehnilistele nõuetele palume käsikirjad „Meie Elu" toimetusele saata masinkirjas ja võimalikult varakult enne lehe ilmumist.

ELEKTRIK
Igasugused elektritööd, parandused, uuendused, kodudes või ettevõtetes.
HALLING
Tel. 762-9190
Lic. E1044

Murray E. Newbigging
MATUSEMAJA
Aastakümnete kogemus eestlaste teenimiseks. Oskuslik nõuanne ja mõõdukad hinnad:

M. Wayne Hamilton
Funeral Direktor

733 Mount Pleasant Rd.
(lõunapool Eglintoni)
Helistada tel. 489-8811 ● 489-8002

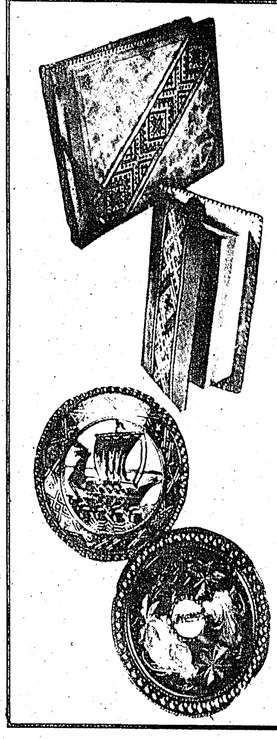

Külastage „MEIE ELU" kus leiate mitmesuguseid sobivaid kinkeesemeid

TEKSTIIL: linikud, linad, sohva padjakatted jne.
PUUST: seinataldrikud, kannud, kirstud jne.
EHISNAHATÖID: albumid, kirjaplokid, külalisraamatud, raamatukaaned, rahakotid jm.
HELIPLAADID ja KASSETID
RAAMATUD (ka lastele) ● EESTI LIPUD (suured) ● EESTI MAAKAARDID ● MAALID ● SEEBID ● KREEMID „Kamill" ● „RAKUDA" masseerijad ● POSTKAARDID jne.

958 Broadview Ave.
Toronto, Ont. M4K 2R6
Tel. 466-0951
(Eesti Majas, II korral)

Meie Elu

ÜKSIKNUMBRID ON MÜÜGIL:

TORONTO
Rooneeme pagariäris ..... 484 Queen St. W.
„Meie Elu" talituses ..... 958 Broadview Ave.
Broadview Delicatessen .... 141 Danforth Ave.
The Finnish Place ..... 5463 Yonge St.
Viking Foods ..... 133 Laird Dr.
THUNDER BAY
Finnish Book Store ..... 168 Algoma St.

Eestlaste ajaleht „MEIE ELU" levib üle kogu maailma, kus asub eestlasi. ● Tellige ja lugege „MEIE ELU". ● Nõudke „MEIE ELU" proovinumbreid.

„MEIE ELU" tellimishinnad: Kanadas 1 a. $43.00, 6 k. $24.00, 3 k. $15.00. ● USA-sse 1 a. $47.00, 6 k. $25.00, 3 k. $16.00. Ülemeremaadesse 1 a. $52.00, 6 k. $28.00, 3 k. $18.00. Kiripostilisa: Kanadas 1 a. $28.50, 6 k. $14.25, 3 k. $7.00. USA-sse 1 a. $33.00, 6 k. $16.50, 3 k. $8.00. Õhupostilisa ülemeremaadesse: 1 a. $62.00, 6 k. $31.00, 3 k. $15.50.

„MEIE ELU" TALITUS
958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6, Canada

Tellimiskupong:

Palun saatke minule „Meie Elu" ..... kuuks.

Tellimisraha siinjuures .....
(Tshekiga„ panga rahakaardiga, posti rahakaardiga).

Nimi: .....

Postiaadress: .....

Kuupäev .....

.....
(Allkiri)

Eestlaste poolt eelistatud ja traditsiooniliseks kujunenud

MATUSEMAJA

Matusemaja on üle 115 aasta teeninud Metropolitan Torontot sama perekonna poolt väljakujunenud traditsioonidega. Moderniseeritud avarad ruumid, kvalifitseeritud personal ja küllaldaselt parkimiseruumi.

Väärikas teenimine

ROSAR-MORRISON FUNERAL HOMES LTD.
T. L. MORRISON — Funeral Director
467 Sherbourne St., Toronto, Ont. M4X 1K5
Telefon 924-1408

Teemantpulmapaar Ida ja Johannes Vink

Johannes ja Ida Vink teemantpulmad Vancouveris

Vancouveris tähistasid teemantpulma abielupaar Johannes ja Ida Vink suurearvulise perekonna ja sõprade ringis.

Johannes Vink abiellus Ida Vahtel' iga 5. detsembril, 1929. aastal Narva Aleksandri kirikus. Laulatas praost J. Jalajas. Sellest abielust on sündinud kolm last — poeg Villi ja tütred Lydia (Naano) ning Helge (Muld). Vinkidel on viis lapselast — Malle-Christina Vesik (Naamo), Helle-May ja John-William Vink, Susan ja Michael Muld, ning üks lapse-lapse-laps — Kalev-Paul Vesik. Johannes ja Ida Vink on pärit Narvast, kus Johannes töötas Tarvitajate Ühisuse „Ait" ärijuhina 1933. aastal iseseisva laste mänguasjade ja kirjutusmaterjali äri osakonnaga Narva Jõesuus, mis oli avatud ainult suvekuudel. Sisse tunginud vaenlane hävitas äri 1940. aastal ja Vink töötas Narva raudteel kuni põgenemiseni Saksamaale, kus tuli elada Augsburgi Hochfeldt'i laagris kolm aastat. Asus perekonnaga 1948. aastal Austraaliasse, kus töötas lepingu-aastad Sydneys raudtee sepikojas sepa abilisena. Lepingu aastad täidetud, ostsid Vink'id Thilmeresse kanafarmi, mida pidasid koos lastega ja ka üksi kaheksa aastat. Müüsid farmi 1958. aastal ja asusid ajavahemikul 1957-1958 kogu suguvõsaga Kanadasse, jäädes peatama Vancouveris. Majanduslik olukord aga ei olnud tollal Kanadas soodus ja nii asuti 1959-1960 tagasi Austraaliasse. Vancouverisse jäi siiski tütar Helbe abikaasaga. Austraalias rajati uuesti kanafarm Thilmeres. Poeg Villi müüs farmi 1964. aastal ja asus tagasi Vancouverisse. Talle järgnes ka Vinkide abielupaar ja tütar Lydia pere ja aastal 1967 oli kogu suguvõsa uuesti koos Kanadas, kuhu on jäädud tänapäevani ja üles ehitatud ilusad kodud.

Johannes Vink on olnud väga aktiivne eesti ühiskonnas, eriti baptisti kogudustes. Oli juba Thilmeres aktiivne koguduse ülesehitamisel, laulukooris ja õpetajana pühapäevakoolis. Vancouveris ühinesid Vink'id Ühendatud kogudusega, kus Johannes on tegutsenud peamiselt muusika alal, olles kooriliige, organist, koori juhataja ja ajakirja „Sidemees" toimetaja. Viimast ülesannet täidab Johannes Vink veel praegu.

Vinkide lapsed ja lapse-lapsed on Vancouveri eesti ühiskonnas väga aktiivsed ja hästi tuntud. Kõik on abiellunud eestlastega ja kogu suguvõsas valitseb eesti meel ja kõlab kaunis eesti keel.

Ees, vasakult — Malle-Christina Vesik, Ida Vink, Kalev Vesik, Johannes Vink. Taga Thomas Vesik, Lydia Naano, Erich Naano.

Juubilaridele tuli tervitusi ligidalt ja kaugelt, nende hulgas ka telegrammid kuninganna Elizabeth II-lt, Kanada peaministrilt, Briti Columbia kindral kubernerilt ja peaministrilt.

Minu tutvus juubilaridega on meie ühisest ümberasumisest Austraaliast Kanadasse 1958. aastast alates. Olen neid kohanud aeg-ajalt siin Vancouveris ja alati on mind ülendanud nende äärmiselt soe suhtumine ellu. Olgu Jumala õnnistus nendega ja nende suure suguvõsaga, kes on olnud meie rahva teenistuses põlvest põlve.

VALLY JOHANSON

„MEIE ELU"
esindaja
Vancouveris on
VALLY JOHANSON
(604)684-9911

KUHU MINNA?

© Teisip., 31. dets. A/S Eesti Maja Torontos uueaasta vastuvõtuball algusega kl. 7 õ.

KIRIKLIKKE TEATEID

EELK TORONTO VANA-ANDRESE KOGUDUS
383 Jarvis St. Toronto, Ont. M5B 2C7
Õp. Udo Petersoo
3714 Beechollow Cres., Mississauga, Ont. L4Y 3T2
Tel. 624-6128 või 625-5930
kirikus 923-5172
Organist pr. Asta Mitt
Koorijuht pr. Asta Ballstadt

Teisipäeval, 31. detsembril kell 3 p.l. Vana-Aasta Õhtu JUMALATEENISTUS armulauaga. Teenivad piiskop Karl Raudsepp ja õp. Udo Petersoo. Solist alt Estra Väli-Toompuu.

Kolmapäeval, 1. jaanuaril 1986 kell 12,00 Uusaasta JUMALATEENISTUS, solist Irene Loosberg.

Pühapäeval, 5. jaanuaril kell 11 h. Kolmekuningapäeva JUMALATEENISTUS. Algab leeriõpetus.

PÜHAPÄEVAKOOL iga jumalateenistuse ajal.

LEERIEELSED iga hommikuse jumalateenistuse ajal.

KOGUDUSE SEGAKOORI harjutused esmaspäeviti kell 6.30 õ. kiriku saalis.

PIIBLITUNNID kell 3 p.l. iga õhtupoolse jumalateenistuse eel.

ÕPETAJA KÕNETUNNID: Teisipäeviti kella 6–8 õhtul. Neljapäeviti kell 2–8 õhtul.

KIRIKU KANTSELEI on avatud neljapäeviti kell 10–4.

TORONTO EESTI EV. LUT. USU KOLMAINU KOGUDUS
Kirik: 619 Sherbourne St., Toronto
Sherbourne allmaaraudteejaam on kiriku kõrval.
Õp. O. Gnadenteich
112 Fallingbrook Rd., Scarborough Ontario
Tel. 698-7977 või 766-7853
kantseleis 921-9417

Vana-Aasta Õhtu JUMALATEENISTUS armulauaga on 31. detsembril kell 4 p.l.

Uueaasta Kolmekuningapäeva JUMALATEENISTUS on pühapäeval, 5. jaanuaril

Pühapäeval, 15. jaanuaril JUMALATEENISTUS kell 1.30 p.l.

ÕPETAJA KÕNETUNNID on iga kuu teisel esmaspäeval kell 6—8-ni kiriku kantseleis, telefon 921-9417.

ESIMENE EESTI EV. LUT. KOGUDUS HAMILTONIS
Kirik: 18 Victoria Ave. S. Hamilton, Ont. L8N 2S6
Õpetaja T. Nõmmik
3 Mapleside Ave., Hamilton, Ont. L8P 3Y4. — Tel: 527-0410 ja 483-2478

1986:

Pühapäeval, 5. jaanuaril 1986 kaks teenistust:

Kell 11.00 KOLMEKUNINGA-PÜHA JUMALATEENISTUS kiriklas. Teenib koguduse õpetaja, klaveril Eva Rammo. Laululehed.

Kell 19.00 sama teenistus EHATARES. Teenib koguduse õpetaja, orelil Juulie Härma.

Teisipäeval, 7. jaanuaril kell 19.00 PIIBLITUND kiriklas.

Koguduse õpetaja viibib 20.–30. detsembril koos „ESTONIA" koori ja kümnekonda koguduse liikmega Pühal Maal, teenides seal esimesel eestikeelsel luteriusu jõulujumalateenistusel Jeruusalemmas.

Õpetaja Nõmmikut asendavad sellel ajal järgmised vaimulikud: piiskop Karl Raudsepp, tel. (416) 751-2276; õpetaja Oskar Gnadenteich, tel. (416) 934-8221 ja (416) 698-7977, ja õpetaja Albert Roost, tel. (416) 244-9270.

TORONTO EELK JAKOBI KOGUDUS
Kirik: Redeemer Lut. Kirik, Bloor & Indian Rd.
Õp. T. Nõmmik
501 Davisville Ave., Toronto M4S 1J2
Tel.: 483-2478 ja 1-527-0410

31. dets. kell 17.00 JUMALATEENISTUS armulauaga, teenib kog. õpetaja.

Õpetaja viibi Pühal Maal 20.–30. detsembrini. Teda asendavad piiskop K. Raudsepp tel. 751-2276 ja õp. A. Roost, tel. 244-9270.

Iga uus „MEIE ELU" tellija aitab kaasa sisukamale ajalehele.

Unustamata armast abikaasat ja ema

LINDA ROOSIMÄGI

neiuna Jaanson
sündinud 13. augustil 1921 Valgas
surnud 22. detsembril 1985 Hamiltonis

mälestavad sügavas leinas

abikaasa JOHANNES
tütar TIIU abikaasaga
poeg TOOMAS J.

Raalitehnika Stockholmi Eesti Majja

ERN esimees Mihkel Mathiesen tutvustas juhatuse koosolekule kavasid raalitehnika rakendamiseks Eesti Majas asuvate organisatsioonide töös, alul peamiselt ERN tegevuses, „Teataja" ladumisel ja Eesti Komitee büroos. Hiljem võivad sellega liituda ka teised Eesti Majas asuvad organisatsioonid. ERN ja Eesti Komitee esindajad ja bürooametnikud külastasid ka Älvsjö raalinäitust.

Kontakt on võetud ka mõnede raalifirmadega. Selline raalikeskus võimaldaks kiiremini ja odavamalt kõigile organisatsioonidele valmistada igat laadi trükiseid. Ka kõik adresseerimis- ja ekspeditsioonitööd muutusid hõlpsamaks. Hiljem tuleb kõne alla ka raamatupidamistööde üleviimine raalitehnikale, samuti kirjavahetus korraldamine ja selle arhiveerimine. Raalitehnika rakendamine Eesti Majas eeldab aga kõigepealt personaali väljaõpet, samuti kõigi organisatsiooni majanduslikku panust.

EESTI VABAKOGUDUS TORONTOS
20 Thorncliffe Ave. Tel. 463-6223
Jutlustaja E. Saraoja
Kirik: 562 Jones Ave. Tel. 461-2077

Kolmapäeval, 1. jaanuaril kell 11 h. JUMALATEENISTUS kohvilauaga.

Pühapäeval, 5. jaanuaril kell 11 h. JUMALATEENISTUS Issanda lauaga.

Esmaspäeval, 6. jaanuaril ALLIANCE PALVENÄDALA AVA-JUMALATEENISTUS kell 7.30 õ. Vabakoguduse kirikus.

Teisipäeval, 7. jaanuaril ALLIANCE PALVENÄDALA PALVUS kell 11 h. Baptisti kirikus.

Kolmapäeval, 8. jaanuaril kell 7.30 õ. PALVUS Emmanueli kirikus.

Neljapäeval, 9. jaanuaril kell 11 h. PALVUS Vabakoguduse kirikus.

Laupäeval, 11. jaanuaril ALLIANCE PALVENÄDALA PALVUS kell 7.30 õ. Emmanueli kirikus.

Pühapäeval, 12. jaanuaril JUMALATEENISTUS kell 11 h., kõneleb E. Saraoja.

Ülemaailmse ALLIANCE PALVENÄDALA LÕPU-JUMALATEENISTUS kell 6 õ. Baptisti kirikus. Palvenädala kõnelejaks J. Kärner.

TORONTO EESTI AP.-ÕIGEUSU KOGUDUS
Praost E. Lepik. Tel. 1-519-941-4309
RR 5. Orangeville, Ontario

UUEAASTA JUMALATEENISTUS peetakse pühapäeval, 5. jaanuaril kell 2 p.l. Peetri kirikus. 1985 aastal koguduses surnute mälestamine. Teenib ja jutlustab praost E. Lepik. Laulab kog. laulukoor G. Raagi juhatusel. Laululehed.

TORONTO EESTI BAPTISTI KOGUDUS
883 Broadview Ave.
Jutl. Kaljo Raid
36 Bards Walkway, Willowdale, Ontario M2J 4T9
499-6488

„VABADUSE KUULUTUS" RAADIOSAATED IGAL PÜHAPÄEVAL
kell 3—3.30 p.l.

Teisipäeval, 31. detsembril kell 8 õ. VANA-AASTA ÕHTU EMMANUELIS. Vaimulik kava ja õhtusöök. Jaanus Kärner näitab valguspilte Eestist.

Kolmapäeval 1. jaanuaril kell 16.00 UUS AASTA LAULUJUMALATEENISTUS. Solistid V. Puu, D. ja K. Medri.

Pühapäeval, 5. jaanuaril kell 11 hm. ja kell 6. õhtul KOLMEKUNINGAPÄEVA JUMALATEENISTUSED. K. Raid ja nõukogu.

KAUAAEGSET HEAD SÕPRA

LINDA ROOSIMÄGI

mälestavad leinas

FERDINAND KASE abikaasaga
EDUARD MAIDLA perekonnaga
LEO SAAR perekonnaga
OSWALD SISASK ja REET PÕDER
ARNOLD TILL perekonnaga

NÄDALA RISTSÕNAD

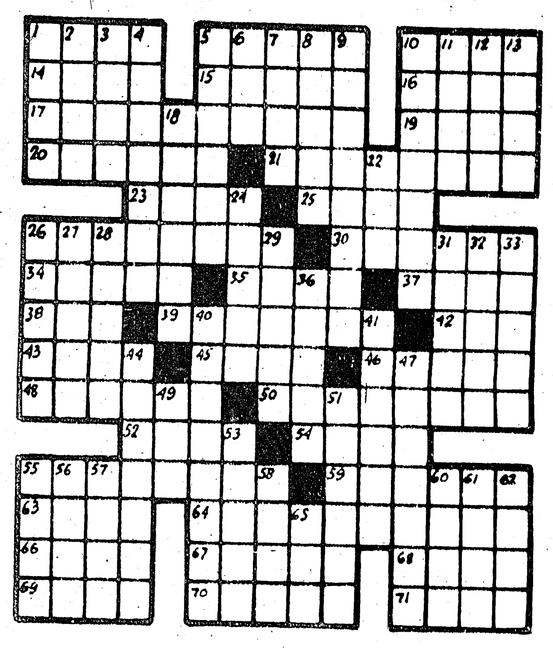

PÕIKI: 1. Rinnalaps. 5. Vanaaegsete indiaanlaste võidumärk. 10. See pannakse peale või üle. 14. Isase kitse; . . . pill — endisaegne üks Tallinna linnaosa rahvakeeles. 15. Üks maailmajagusid. 16. Üks muusikariistu. 17. Imeväikesed. 19. Luni, nuia. 20. Elas ära, sai ülalpidamist. 21. Nirises või immitses vähehaaval. 23. Kartlikus. 25. Ära nõustu, aja tagasi. 26. Nendel on avaus ülemises otsas lillede jaoks. 30. Üks harvaõitsevaid ilutaimi. 34. Kassiliste sugukonda kuuluv metsloom. 35. Lai hunnik. 37. Narr. 38. Võta vastu. 39. Kabest. 42. Endisaegse Eesti uudistevahendaja initsiaalid. 43. Üks kohamäärsõnu. 45. Osa teatud äärisilustusest. 46. Ainult üks, mitte keegi teine. 48. Käime tuigerdades siia-sinna — rahvakeeles. 50. Abi andmast. 52. Teatud kaupade üldise vähesuse puhul saab selle alt nii mõndagi. 54. Ühe igale inimesele kuuluva. 55. „Villast viskama". 59. Üks endisaegseid Eesti elukutselisi poksijaid. 63. Viimases kui ühes. 64. Ninasse puutuva omaduse. 66. Vilja . . . , jahi . . . 67. Sellega peavad laevad ettevaatlikult sõitma ja pidevalt signaali andma. 68. . . . vili, kasvab aias. 69. „Üks oli Irmi, teine . . . , kolmas muida Mustukene" — Kalevipoja kolm koera. 70. Asuvad saunas nii madalamal kui ka kõrgemal. 71. Üks endisi Tallinna suurkaupmehi.

PÜSTI: 1. Tool või pink. 2. Seade puusõe valmistamiseks. 3. Üks raudtee lõppjaamu Pärnumaal Läti piiri juures. 4. Selle kohvikus on palju endisi tallinlasi istunud. 5. Ülemast soost isikud — vanemas rahvakeeles. 6. Üks silmahaigusi. 7. Vankri telge. 8. Linn Ida-Belgias — kuulus oma relvatööstusega. 9. Tihedas ja raskelt läbipääsetavas metsas . 10. Seina . . . — elektrivoolu võtmiseks. 11. Mõistuses, taibus. 12. Tervitushüüe. 13. Mitte surnud. 18. Sellest võis venelaste Eestisse tulekul kergesti ilma jääda. 22. . . . rina — omalajal Eestis osaliselt vändatud filmi „Kire Lained" staari eesnimi. 24. Naisenimi. 26. Heidet. 27. Sellise inimese peaks igaüks hukka mõistma. 28. Tehti lahti. 29. Laepealsesse, pööningule, värske heina panipaika. 31. Tugiosana. 32. Mittehargnev kanga serv. 33. Mustunud või reostatud pesuvesi. 36. Raputan, tuuseldan. 40. Kellegil mingi asja kohale pannud isikul. 41. Kaugemal. 44. Mitte iialgi. 47. „Tahan teile lugu laulda, . . . ilmuta" — katkend tuttavast karjapoisilaulust. 49. Kuulsa New York'i ooperikompanii hüüdnimi. 51. Ülendatud tooniga järelejätmatu. 56. Virk, nobe. 57. Suur lai tükk, avar pind. 58. Olev. 60. Mažoor. 61. Himul. 62. Üks geomeetrilisi kehasid. 65. Üks sidesõnu.

(Koostanud E.V.)

Lahendus järgmises lehes.

EELMISE NÄDALA RISTSÕNA LAHENDUS

Põiki: 1. Tuši. 5. Pehap. 10. Kali. 14. Iiri. 15. Avada. 16. Elas. 17. Isad. 18. Lirul. 19. Sadu. 20. Rupski. 22. Imal. 24. Sin. 25. Neeva. 27. Avamine. 29. Veetleva. 32. AAA. 33. All. 34. Kratt. 36. Tahke. 40. Kulu. 42. Edasi. 44. Leel. 45. Aseta. 47. Akust. 49. LLL. 50. Tal. 52. Kraapima. 54. Sigudik. 58. Adral. 59. Ena. 60. Enam. 62. Eksiil. 65. Odad. 67. Imaam. 69. Uske. 70. Tuna. 71. Kiisa. 72. Neli. 73. Isar. 74. Uneta. 75. Alal.

Püsti: 1. Tiir. 2. Uisu. 3. Šrapnelle. 4. Iidset. 5. Palivere. 6. Evi. 7. Hari. 8. Aduma. 9. Palava. 10. Kes. 11. Alasi. 12. Ladin. 13. Isune. 21. Kelk. 23. Laat. 26. Avada. 28. Maal. 29. Vaka. 30. Elus. 31. Atakk. 35. Tsura. 37. Helilisel. 38. Kelm. 39. Ella. 41. Uttu. 43. Isade maa. 46. Aade. 48. Tark. 51. Liniku. 53. Pasuna. 54. Seoti. 55. Indus. 56. Gaana. 57. Kamin. 61. Maie. 63. Ikla. 64. Leil. 66. Dar. 68. Ast.

Sõnumid ja teated palume toimetusele anda

HILJEMALT REEDEL,

et kindlustada nende ilmumine järgmise nädala lehes.

„Ehatares" toimus järjekordne sünnipäevade tähistamine. Pildil novembrikuu sünnipäevalapsed Anna Knuutila, Juuli Mandre ja Hermine Miller.

Foto — Elna Kungla